

796.83

๙๒๓ ๕

S. 3

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ
ของ
สมนึก บุญนาค

126 น.ล. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548

สมนึก บุญนาค (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 226 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำข้อเสนอนี้มาเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจ ระดับมาก ร้อยละ 49.63 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.81 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.71 ระดับน้อย ร้อยละ 8.19 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.67

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.71 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.00 ระดับน้อย ร้อยละ 8.54 และระดับน้อยที่สุด 7.70

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจ ระดับมาก ร้อยละ 47.01 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.23 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.44 ระดับน้อย ร้อยละ 8.35 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.96

ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจ ระดับมาก ร้อยละ 44.12 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.02 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.77 ระดับน้อย ร้อยละ 10.24 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.85

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.99 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.64 ระดับปานกลาง ร้อยละ 11.50 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.79 และระดับน้อย ร้อยละ 9.07

MOTIVATION FOR SELECTING TO PRACTICE MUAY THAI
OF LEVEL 4 MALE STUDENTS IN PHETCHABUN EDUCATIONAL
SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2004

AN ABSTRACT
BY
SOMNUEK BOONNARK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2005

Somnuek Boonnark. (2005). *Motivation for Selecting to Practice Muay Thai of Level 4 Male Students in Phetchabun Educational Service Area in Academic Year 2004*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Namchai Lewan, asst. Paiboon Srichaisawat.

The purpose of this research was to know motivation for selecting to practice Muay Thai of level 4 male students in Phetchabun Educational service area in academic year 2004. The subjects were 226 female students being selected by simple random a=sampling. The data were analyzed into frequency and percentage.

The results were found that

Male student selecting to practice Muay Thai had motivation as follow ;

1. Love, ability and interest : They had motivation in high level (49.63%), the highest level (18.81%), average level (15.71%), low level (8.19%) and the lowest level (7.67%).
2. Health : They had motivation in the highest level (38.05%), high level (30.71%), average level (15.00%), low level (8.54%) and the lowest level (7.70%)
3. Income and advantage : They had motivation in high level (47.01%), the highest level (22.23%), average level (14.44%), low level (8.35%) and the lowest level (7.96%).
4. Honour and famous : They had motivation in high level (44.12%), the highest level (24.02 %) average level (12.77%), low level (10.24%), the lowest level (8.85%).
5. Growth in the future : They had motivation in the highest level (38.99%), high level (30.64%) average level (11.50%), the lowest level (9.79%), low level (9.07%).

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ปริญญานิพนธ์
ของ
สมนึก บุญนาค

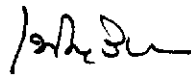
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

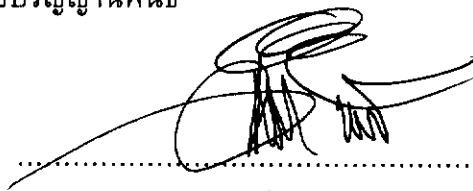
ของ
นายสมนึก บุญนาค

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

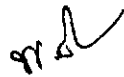

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

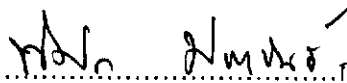
.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เล่ววัลย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพน เจียรนัย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พิศวง มหาจันทร์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรณัยและอาจารย์พิศวง มหำพันธ์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์และ อาจารย์พิศวง มหำพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนแก้ไขปัญหาค้นคว้าจนสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาที่ให้กำเนิด และส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาถึงระดับปริญญาตรี และขอขอบใจภรรยาและบุตร ที่ช่วยให้กำลังใจด้วยความรัก ต่อผู้วิจัยตลอดช่วงเวลาของการศึกษาและการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จจุลวงไปด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเกื้อกูลหลาย ๆ ประการ โดยเฉพาะ คุณณพดล จันทิพย์ที่ได้ชักชวนให้ศึกษาต่อเป็นเพื่อนกัน จนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการคือ วุฒิปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา)

สมนึก บุญนาค

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของแรงจูงใจ	6
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	7
ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ	8
ทฤษฎีแรงจูงใจ	9
ประเภทของแรงจูงใจ	13
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	17
แรงจูงใจกับการเลือกฝึก.....	18
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	20
ความหมายของศิลปะมวยไทย	21
ประเภทของมวยไทย	22
ความสำคัญของมวยไทย.....	23
ประโยชน์ของกีฬามวยไทย	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
งานวิจัยในประเทศ.....	31

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	64
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูล	65
สรุปผลการวิจัย	65
อภิปรายผล	68
ข้อเสนอแนะ	70
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	70
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	75
ประวัติย่อผู้วิจัย	85

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
2	จำนวนและร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย จำแนกตาม ระดับชั้นและเวลาในการฝึกกีฬามวยไทย.....	39
3	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (N = 114).....	40
4	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ด้านสุขภาพและอนามัย (N = 114).....	42
5	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ด้านรายได้และผลประโยชน์ (N = 114).....	43
6	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (N = 114).....	44
7	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (N = 114).....	45
8	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (N = 97).....	46
9	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ด้านสุขภาพและอนามัย (N = 97).....	48
10	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 – 2 ปี ด้านรายได้และผลประโยชน์ (N = 97).....	49
11	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (N = 97).....	50
12	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (N = 97).....	51
13	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (N = 15).....	52
14	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ด้านสุขภาพและอนามัย (N = 15).....	54
15	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ด้านรายได้และผลประโยชน์ (N = 15).....	55

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (N = 15).....	56
17	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (N = 15).....	57
18	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (N = 226).....	58
19	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านสุขภาพ และอนามัย (N = 226).....	60
20	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านรายได้และ ผลประโยชน์ (N = 226).....	61
21	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านเกียรติยศ และชื่อเสียง (N = 226).....	62
22	จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านโอกาส ที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (N = 226).....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ชนชั้นชาติไทย มีวิวัฒนาการหลายชั่วอายุคน มีประวัติการใช้มวยไทยต่อสู้อย่างกล้าหาญ เพื่อป้องกันบ้านเมืองมาหลายยุคหลายสมัย ดังนั้นมวยไทยจึงเป็นมรดกของการสั่งสมวัฒนธรรมและประเพณีหลายๆ ด้านอย่างผสมกลมกลืน มวยไทยจึงเป็นศาสตร์และศิลป์ ที่บรรพบุรุษไทยได้คิดค้นอย่างชาญฉลาด โดยใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายผสมผสานกับกำลังกาย และพลังแห่งจิตวิญญาณของมนุษย์ออกมาเป็นลีลากระบวนท่าต่อสู้ได้อย่างงดงามน่าเกรงขาม (พยุงค์ศักดิ์ จันทรสรินทร์, 2540: คำนำ) กีฬามวยไทยเราต้องรักษาทำนุบำรุงและดำรงไว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ซึ่งศิลปวัฒนธรรมนั้นเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้ชาวไทยรักและหวงแหนและสามัคคีกันในหมู่คณะอันเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประเทศชาติมั่นคงสืบต่อไป อีกทั้งในปัจจุบันนี้ปัญหาร้ายแรงของชาติ ก็คือปัญหา ยาเสพติดของเยาวชนของชนชาติ ซึ่งเป็นปัญหาที่รุนแรงมาก กีฬามวยไทยอาจจะมีส่วนช่วยในการดึงเยาวชนไทยไม่ให้ไปมั่วสุมยาเสพติด โดยนำเวลาว่างเข้ามาฝึกมวยไทยให้กับเด็กและเยาวชน ดังนั้นจึงไม่มีเวลาเหลือที่จะไปประพฤติตนในทางที่ผิด อีกทั้งในปัจจุบันกีฬามวยไทยยังเป็นกีฬาอาชีพอย่างหนึ่ง ในประเทศไทยสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวและยังนำมาซึ่งชื่อเสียงเกียรติยศและวงศ์ตระกูล

มวยไทยเป็นภูมิปัญญาของคนไทยและอยู่คู่กับวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ของชาติไทยอย่างใกล้ชิดมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล ในประวัติศาสตร์และวรรณคดีทั้งหลายได้มีการกล่าวอ้างถึงศิลปะการป้องกันตัวหรือมวยไทยอยู่เสมอไม่ตอนใดก็ตอนหนึ่ง นอกจากนั้นในพงศาวดารอันเป็นหลักฐานแสดงประวัติศาสตร์ของชาติไทยเองก็ยังมีอยู่หลายตอนที่ได้กล่าวถึงมวยไทยกับคนไทยว่ามีความเกี่ยวข้องเกี่ยวพันกันอย่างเหนียวแน่น เช่น ในตำราประวัติศาสตร์ไทยตั้งแต่เริ่มแรกจนสิ้นอยุธยา (ถนอม อานามวัฒน์, 2528) ก็ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของมวยไทยกับชีวิตคนไทยว่าคนไทยสมัยอยุธยามีการละเล่นต่างๆ มากมาย นับตั้งแต่การแสดงมหรสพและกีฬาต่างๆ อันมี มวยปล้ำ ชกมวย แข่งเรือ กระบี่กระบอง กีฬามวยไทยมีความผูกพันกับชนชาติไทยมาอย่างแน่นแฟ้น เป็นกิจกรรมที่แม้แต่ต้องค้ำประมุขของชาติไม่จำเป็นต้องรบประชิดตัว แต่กิจกรรมมวยไทยยังเป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกฝนเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ดังจะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2456 กระทรวงธรรมการจัดตั้งสถานฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นที่ โรงเรียนราชบูรณะ (โรงเรียนสวนกุหลาบปัจจุบัน) เรียกห้องพลศึกษากลาง วิชาที่สอนมี 2 วิชาเท่านั้นคือ มวยไทยกับยิมนาสติกส์ (จรัสเดช อุลิต, 2528: 26) และในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามวยไทยเป็นกีฬาประเภทหนึ่งของผู้นิยมอาชีพนี้ มีการจัดการแข่งขันอยู่เป็นประจำทั้งในเมืองกรุงและต่างจังหวัดรวมทั้งในต่างประเทศ และในต่างประเทศในปัจจุบันนี้กำลังเป็นที่นิยมแพร่หลายและฝึกกันเป็นอย่างมาก

ของชาวต่างชาติ มีการจัดการแข่งขันกันบ่อยครั้ง ชาวต่างชาติที่มีโอกาสได้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยก็มักจะไม่พลาดโอกาสที่เข้าไปชมการแข่งขันมวยไทยเช่นกันและจะต้องพยายามเข้าชมการแข่งขันมวยไทยให้ได้ จะเห็นได้ว่ากีฬามวยไทยนั้นเป็นที่สนใจของชาวต่างชาติมาก และยิ่งไปกว่านั้น นักมวยไทยยังได้เดินทางไปแสดงศิลปะมวยไทยในต่างประเทศหลายครั้ง จนเป็นที่แพร่หลายทั่วไป สำหรับประเทศไทยเฉพาะที่กรุงเทพฯ มีการจัดการแข่งขันเป็นประจำเกือบทุก ๆ วัน มีการจัดตั้งสมาคมมวยไทยสมัครเล่นขึ้น ซึ่งได้จัดตั้งเป็นสมาคมในปี พ.ศ. 2528 เพื่อให้ศิลปะมวยไทยสูญหายไป และเพื่อรักษาไว้ซึ่งศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวอันเป็นกีฬาประจำชาติไทย (มงคล คำเมือง. 2532: 32)

ในปัจจุบันกีฬามวยไทยนั้นยังได้รับความนิยม จากชาวต่างชาติเป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพื่อมาฝึกฝนกีฬามวยไทยกันอย่างมากมาย และหลากหลายประเทศ ซึ่งพยุ้งศักดิ์ จันทรสุรินทร์ (2540: 63) ได้กล่าวว่า เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่ชาวต่างชาติมองว่ามีอันตรายมากชาวต่างชาติจึงนิยมฝึกหัด เพื่อเป็นการออกกำลังกาย และเพื่อป้องกันตัวเองมากกว่าการแข่งขัน ดังนั้น ความพยายามที่จะทำให้ชาวต่างประเทศสนใจฝึกหัดมวยไทยและเข้าร่วมการแข่งขันมวยไทยมากขึ้น โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมวยไทย ในเรื่องคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกหัดมวยไทย ทั้งทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี ความเชื่อ คุณธรรม จริยธรรม ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา เป็นต้น เพื่อพัฒนารูปแบบการแข่งขัน ให้มีความปลอดภัยสูงจนเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศได้

กีฬามวยไทยจัดได้ว่าเป็นกีฬาที่ต้องใช้ร่างกายเข้าปะทะกันอย่างรุนแรง โดยใช้อาวุธหมัดตอยเท้าเตะและถีบ เข่า และศอกโจมตีใส่กัน ซึ่งนักมวยไทยจำเป็นต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านทักษะ กีฬามวยไทยอย่างดีเยี่ยมแล้ว รวมไปถึงเทคนิคในการต่อสู้ของแต่ละบุคคลด้วย อีกทั้งต้องมีความพร้อมทางด้านสมรรถภาพทางร่างกายด้วย ซึ่งขวัญชัย เชาว์สุโข (2513: 6) ได้กล่าวว่า สมรรถภาพมีความจำเป็นสำหรับนักกีฬา ได้แก่ความเร็ว ความแข็งแรง และอาจกล่าวได้ว่า นักกีฬามวยไทย คนใดที่มีความเร็ว ความคล่องตัว ความแข็งแรง และความอดทนที่ดี ย่อมเป็นผู้ที่ได้เปรียบ

แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาได้ทุ่มเทกำลังความสามารถในการฝึกซ้อม เพื่อให้ได้ชัยชนะจากการแข่งขันในแต่ละครั้งซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวอาจเกิดจากแรงจูงใจหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ แรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

นักกีฬามวยไทยของจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่สร้างชื่อเสียงให้กับตัวเองและจังหวัดถิ่นเกิดมีมากมาย ตัวอย่างเช่น นักกีฬามวยจากอำเภอมะนัง อำเภอชนแดน อำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า อำเภอวังโป่ง โรงเรียนหนองไผ่ อำเภอวิเชียรบุรี และอำเภอศรีเทพ นักกีฬามวยส่วนมาก เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 เรียนอยู่ระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ในอดีตมีนักกีฬามวยสากลอาชีพที่ทำชื่อเสียงให้กับ

จังหวัดเพชรบูรณ์ และทำชื่อเสียงให้กับประเทศ ทุกคนล้วนแล้วแต่เคยผ่านการฝึกกีฬามวยไทย และเป็นนักกีฬามวยไทยมาก่อน เช่น แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ แชมป์โลกรุ่นซูเปอร์ไลท์เวท ของสมาคมมวยโลก (รุ่น 140 ปอนด์) เคยเป็นนักกีฬามวยไทยค่ายศรสมคิด บ้านสะเดียง ใช้ชื่อว่า แสนแสน เพชรเจริญ หรือ แสนทรง เพชรเจริญ เป็นนักมวยที่มีหมัดซ้ายหนักมาก เขาทราย แกแล็คซี่ แชมป์โลกรุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวทสมาคมมวยโลก เป็นนักมวยที่หมัดซ้ายหนักมาก ได้รับสมญานามว่า ซ้ายทะลวงไส้ ครองแชมป์โลก 7 ปี ป้องกันตำแหน่งแชมป์โลกได้ถึง 19 ครั้ง แล้วแขวนนวมไปโดยไม่เสียตำแหน่งให้ใคร เขาทรายเป็นนักกีฬามวยไทยมาก่อน ใช้ชื่อว่า ดาวเด่น เมืองศรีเทพ โดยมีนายปรการ วรศิริ เป็นผู้ฝึกหัด ส่วนเขาค้อ แกแล็คซี่ แชมป์โลก คู่แฝดของเขาทราย เคยเป็นนักกีฬามวยไทยใช้ชื่อว่า เด่นจำ เมืองศรีเทพ (สถาบันราชภัฏ เพชรบูรณ์.2543: 87) แชมป์โลกแฝดรุ่นต่อมา ก็มี ชนะ ป. เปาอินทร์ และสงคราม ป.เปาอินทร์ เคยเป็นนักกีฬามวยไทยของโรงเรียนในเขตอำเภอหล่มสัก จากอดีตถึงปัจจุบันนักเรียนชาย ในโรงเรียนต่างๆ ของจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ให้ความสนใจเลือกฝึกกีฬามวยไทย สืบต่อกันมาตลอด จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจที่ส่งผลให้นักเรียนตัดสินใจเลือกฝึกกีฬามวยไทย เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการกีฬามวยไทยนี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย จำนวน 12 โรงเรียน โดยมีนักเรียน 550 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303) ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 226 คน ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ ระยะเวลาในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

1. ต่ำกว่า 1 ปี
2. 1 – 2 ปี
3. 2 ปี ขึ้นไป

ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ซึ่งแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

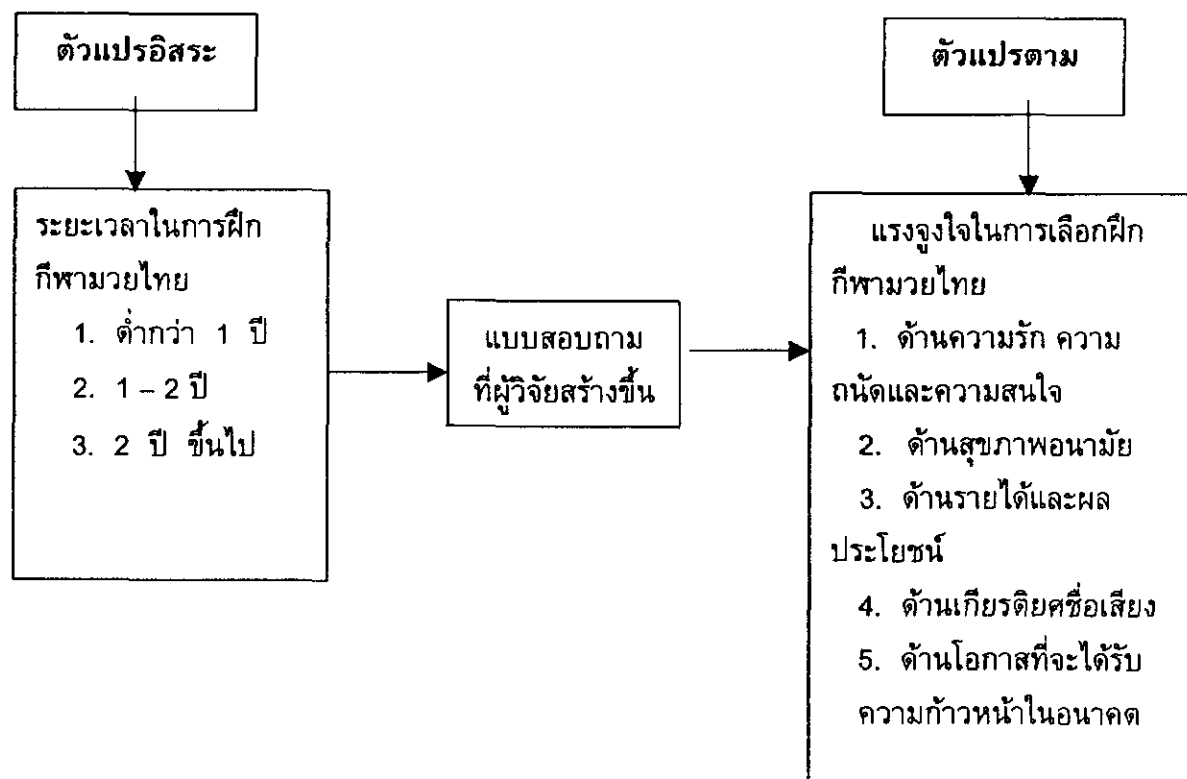
กีฬามวยไทย หมายถึง ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของไทย ที่ใช้อวัยวะในร่างกาย ซึ่งเรียกว่า นวอาวุธ คือ หมัด เท้า เข่า ศอกและศีรษะ

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง นักเรียนชายที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6

เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ แบ่งเป็น 3 เขต คือ

- เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง อำเภอชนแดน อำเภอวังโป่ง
- เขต 2 ประกอบด้วย โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในอำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า อำเภอเขาค้อ อำเภอน้ำหนาว
- เขต 3 ประกอบด้วย โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในอำเภอหนองไผ่ อำเภอเบิ่งสามพัน อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอศรีเทพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ
4. ทฤษฎีแรงจูงใจ
5. ประเภทของแรงจูงใจ
6. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
7. แรงจูงใจกับการเลือกฝึก
8. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. ความหมายของศิลปะมวยไทย
10. ประเภทของมวยไทย
11. ความสำคัญของมวยไทย
12. ประโยชน์ของกีฬามวยไทย
13. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 13.1. งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 13.2. งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่า แรงจูงใจ (Motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ คำว่า มูวีรี (Movere) หมายความว่า การเคลื่อนที่ ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้อย่างมากในที่นี้ จะขอยกมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ศิริโสภาค บุรพาเดช (2529:19) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่อินทรีย์ ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า ให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง

โสภา ชูพิกุลชัย (2529:120) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพึงพอใจ และมีผลกระตุ้นให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุ จุดมุ่งหมาย

ลักษณะ สรีรวัฒน์ (2530:135) กล่าวว่า การที่คนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าขาดสิ่งนั้น ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้นๆ มาเมื่อได้รับสิ่งที่ต้องการแล้วจะหยุดพฤติกรรมนั้นๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุดจึงมีการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา

อารี พันธุ์มณี (2534: 179) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความ ต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิด พฤติกรรมเพื่อทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็น สิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

ยัง (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 138 ; อ้างมาจาก Young.) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการของการกระตุ้นให้เกิดการกระทำ สนับสนุนความก้าวหน้าของกิจการที่กระทำ และ กำหนดแบบแผนของกิจการที่กระทำ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 138) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการ ที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ถ้ามีแรงจูงใจมาก พฤติกรรมจะมีมาก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์จึงเกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ

จากความหมายของแรงจูงใจ ที่นักจิตวิทยาได้ให้ไว้พอจะสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัย กระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความ กระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง และเราสามารถจะใช้คำได้อีก หลายๆ คำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่า แรงจูงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งคำตามที่กล่าวมานี้ เป็นคำที่มากกระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทั้งสิ้น

การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ เพื่อให้ ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎี ของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรม

ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 40 - 41) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ต้องใช้แรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่งที่คุณฝึกสอน ควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การสร้างความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนา การเล่าประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (Incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกนี้ฝึกซ้อมเพื่ออะไร และทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบฝึกนี้ เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้นและการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การให้คำชมเชย การติเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น

4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรมีการทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากการฝึกซ้อมทักษะ หรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่างๆ แล้ว และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอเพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรให้นักกีฬาได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้าง โดยอาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้นๆ เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

จากตัวอย่างดังกล่าว การศึกษาถึงเรื่องแรงจูงใจ จึงทำให้สามารถอธิบายพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้ค่อนข้างถูกต้อง รวมทั้งสามารถใช้สิ่งที่เป็นแรงจูงใจที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการได้

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ

แรงกระตุ้นจากภายใน การเล่นกีฬาจะเกิดผลดีต่อร่างกายและจิตใจ ได้แก่ ความสนุกสนาน สุขภาพดีขึ้น ได้ผ่อนคลายความเครียด ได้รู้จักคนมากขึ้น ถ้าแรงกระตุ้นมากจะจูงใจให้อยากเล่นมากขึ้น

แรงด้านจากภายใน การเล่นกีฬาทำให้เกิดความไม่พอใจได้แก่ กลัวเหนื่อย กลัวบาดเจ็บ ถ้าแพ้จะเสียหน้า ไม่ชอบให้โค้ชบังคับ ถ้าแรงด้านมากก็ทำให้แรงจูงใจลดลง

แรงกระตุ้นจากภายนอก ที่สำคัญได้แก่ เงินรางวัล ค่าตอบแทน จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้อยากเล่นมากขึ้น แต่ถ้าแรงกระตุ้นจากภายนอกมีมากๆ จะทำให้แรงกระตุ้นจากภายในอ่อนกำลังลง คือ ถ้าคนเล่นกีฬาเพื่อความพอใจจากรางวัลจะทำให้ความพอใจจากการเล่นกีฬาลดความสำคัญลงจนในที่สุดเมื่อไม่มีรางวัลก็จะไม่รู้สึกอยากเล่นกีฬา

คุณค่าของความสำเร็จ ถ้าความสำเร็จนั้นได้มาาก็จะต้องมีคุณค่ามาก มีความหมายมาก เช่น ถ้าสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ที่เหนือชั้นกว่าได้ ย่อมมีความหมายมากกว่าชนะคู่ต่อสู้ที่อ่อนกว่า ความสำเร็จในแต่ละครั้งจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะเล่นในครั้งต่อไป

อร่าม ตั้งใจ (ม.ป.ป. : 95) ได้กล่าวว่า โอกาสของความสำเร็จ ถ้ามีโอกาสน้อยจะทำให้แรงจูงใจลดลง เช่น การแข่งขันกับคู่ต่อสู้ที่เหนือชั้นกว่ามากๆ จนไม่มีโอกาสเอาชนะได้ นักกีฬาจะรู้สึกไม่มีกำลังใจ ไม่อยากเล่น แต่ถ้าโอกาสของความสำเร็จมีมากๆ จนไม่มีโอกาสแพ้ได้เลย

คุณค่าของความสำเร็จก็จะหมดไป ถึงชนะได้ก็ไม่ได้มีความหมายดังนั้นโอกาสและคุณค่าของความสำเร็จควร อยู่ในระดับที่พอดี ไม่มากไม่น้อยเกินไป

ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญาและองค์ประกอบด้านสังคม มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี เพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่ แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง ที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจ ได้ทั้งหมดดังทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) อบรม สีนภบาล. (ม.ป.ป. : 50) ได้กล่าวว่า คนทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุข จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้น มีการแสดงออกมาแตกต่างกัน

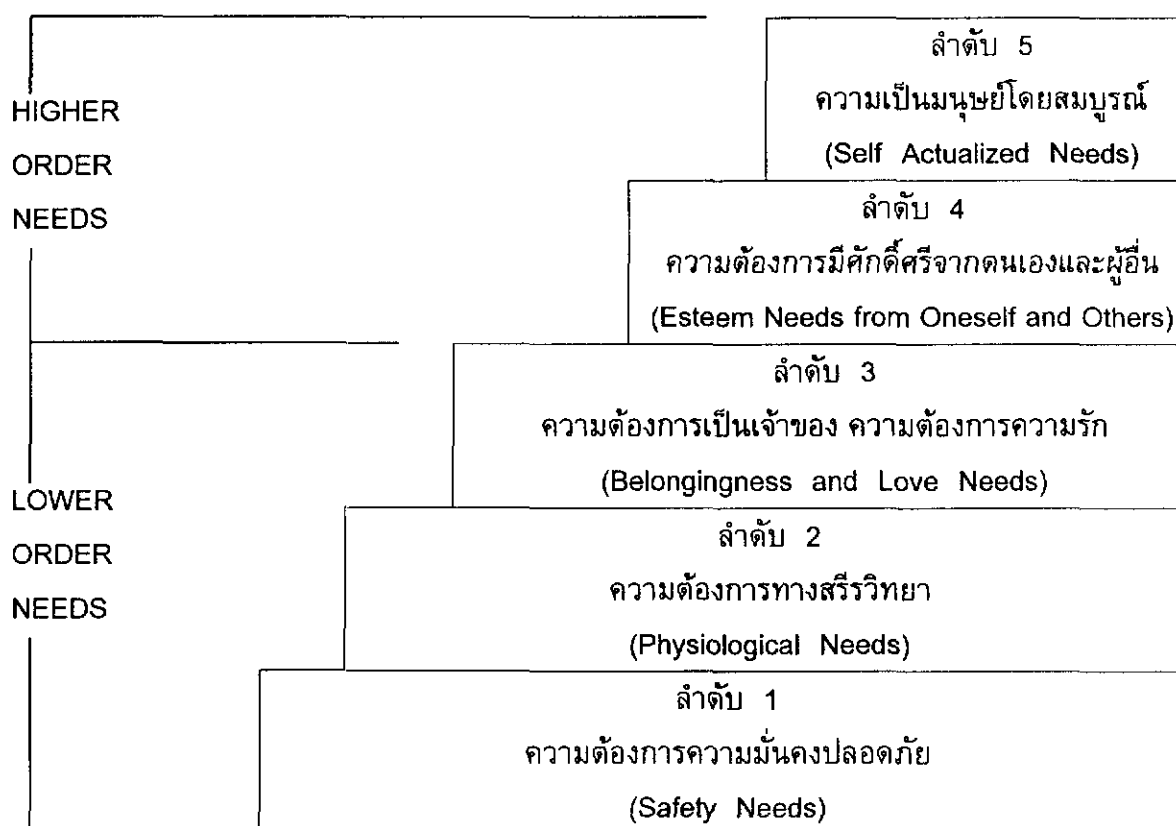
2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สุชาติ สุธรรมาภรณ์. (2531: 184) ได้กล่าวว่า สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวคนมาตั้งแต่กำเนิด ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ สัญชาตญาณจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของ สัญชาตญาณมีหลายประเภท คือสัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ สัญชาตญาณ เกี่ยวกับความตายบุคคลทุกคนมักจะเกรงกลัวว่าตนเองจะถึงแก่ความตาย จึงทำให้สนใจสุขภาพของตนเอง ในด้านของสัญชาตญาณทางสังคม บุคคลย่อมจะมีการเรียนรู้ มีการลอกเลียนแบบจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) โยธิน คันสนยพท. (2531: 150) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์แรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าว จะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกออกเป็นแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตก่อน

4. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962: 252) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีนี้ว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความคาดหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในระดับความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย

จะเห็นได้ว่าในทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินใจหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือ พฤติกรรมที่ได้รับการจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1970: 35 - 46) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของมาสโลว์ อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูง มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการเป็นเจ้าของ และความต้องการความรัก (Belongingness and Love Needs) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเอง และผู้อื่น (Esteem Needs from Oneself and Others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self Actualized Needs) แรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูง จึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองเป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทานไม่เพียงพอ มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเอง และทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งอื่นๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจอันดับที่ 3 คือ แรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่าคุณมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาหารห่วยและก็ต้องการห่วยอาหารเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจอันดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักความสามารถของตนกับประเพณีปฏิบัติตนตามความสามารถและสุดความสามารถ โดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์ เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งสิ้น

6. ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาร์รี พันธัมณี. 2534: 189 - 92 ; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตาย เพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การดำเนินชีวิตซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จัก หรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดีร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ

12. ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโส (Need for Deference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้มีอาวุโสด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อ และแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆ ทฤษฎีและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้น แรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดหมายอีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140 - 142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย ฯลฯ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือ ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive)
3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)
4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็กๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่างๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนําให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรักความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ขมขู่ หรือครอบครัวที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมากๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพราก

หรือหวานซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน

6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
8. ชอบทำตนเป็นเพื่อนซื่อสัตย์

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อย ไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเอง "ขาด" ทั้งในด้านความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคม เป็นความรู้สึกที่เรียกว่า "ปมด้อย" ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็จะต้องพยายามสร้าง "ปมเด่น" โดยการแสวงหาความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ "ปมด้อย" นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้ น้าว บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะ

ที่เหนือผู้อื่น

5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
7. หลีกเลี่ยงการแสดงความรักอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้ว จะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบ "ถือตนเองเป็นใหญ่" (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเจียนตีทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุม เมื่อนั้น พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดีทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกรด เป็นต้น

สุชา จันทน์เอม (2527: 101 - 102) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ จะทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็กจากผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affinitive Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self - Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารีย์ พันธมณี (2534: 192 - 196) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้ พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่า บุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะ เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับ เป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิด จากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็น ความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผล ให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

3.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะ ผู้อื่นต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตน ไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ แรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึง จัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิต ไว้มีผล ทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะ

มีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ละขณะนี้อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขันจะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายาม มุมานะอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเอง จะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน จะมีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเลือกฝึก

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการศึกษาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและ คุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น

มีนักวิจัยบางท่านได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่จะต้องมีการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้ายากเล่น พอใจที่ได้เล่นจะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่ายๆ

เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2528: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้

2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด

3. ควรจะเพิ่มความลดความตึงเครียด และความอึดเหนี่ยวในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิและการสะกดจิต

4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด

5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ

6. ผู้ฝึกสอนควรหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีทัศนคติที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือ ประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม

7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น

8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม

9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาธิปไตย

10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้

11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา

12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอน และผู้ดู และความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว

13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา

14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์

ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้วานักกีฬาคงต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื้อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตนเอง

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างคามพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลเช่นนี้เอง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 76 - 77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดแบนบาสเกตบอลในเด็กเล็ก
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบ ในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกสำนึกสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทาง และควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตัวเองมีค่า
4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุง ว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักกีฬาเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ
6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ท้าทายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อมและอยากแข่งขัน

ความหมายของศิลปะมวยไทย

มวยไทยมีวิวัฒนาการมาหลายชั่วอายุคน จึงสั่งสมวัฒนธรรมและประเพณีหลายๆ ด้านได้อย่างผสมผสานกลมกลืน เช่น ความเชื่อในเรื่องจิต วิญญาณ คาถาอาคม ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นต้น ดังนั้นการให้คำจำกัดความคำว่ามวยไทยจึงมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้คำจำกัดความคำว่า มวย หมายถึง การชกกันด้วยหมัด มวยไทยเป็นกีฬาชกมวยบนเวที ที่มีกติกายอมให้คู่ชกใช้ เท้า ศอก และเข่า ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525: 632)

มวย หมายถึง กีฬานิตหนึ่งและเป็นศิลปะป้องกันตัวด้วย เช่น การต่อสู้โดยใช้หมัดแบบมวยสากล หรือใช้อวัยวะส่วนอื่นด้วยแบบมวยไทย

น.วรงค์ชู. (2509: 3) กล่าวว่า วิชามวยไทย หาใช้วิชาต่ำต้อยดังที่บางคนเข้าใจผิดว่า นักมวยไทยเป็นพวกนักเลงหัวไม้ นักมวยไทยที่แท้จริงย่อมมีความประพฤติเรียบร้อย สุภาพ อ่อนโยน กล้าหาญ อดทน เด็ดขาด ในทางที่ชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรม

ชัยนัฏ อิศรพล (2514: 7) กล่าวว่า มวยไทย หมายถึง มวยที่คนไทยใช้เป็นศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวและถือเป็นกีฬา อันหนึ่งที่อบรมบ่มนิสัยคนให้เป็นนักกีฬา

เขตร ศรียาภักย์. (2517: 9). กล่าวว่า มวยไทย เป็นศิลปศาสตร์ซึ่งบรรพบุรุษได้เพียรพยายามสืบทอด พัฒนา และยกระดับวิธีต่อสู้ป้องกันตัวมอให้ เป็นมรดกแก่ลูกไทยนับเป็นพันปีมาแล้ว มวยไทยชานานแต่ั้นไม่มีชนชาติใดสามารถแสดงได้ดีเท่าคนไทย แต่ปัจจุบันนี้มวยไทยถูกดัดแปลงจนสิ้น หนักไปทางใช้พลังกำลังขาดศิลปะและประเพณีนิยม

ประสาธ สงาศิลป์. (2522: 8) กล่าวว่า มวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัว แต่ก็แตกต่างไปจากมวยสากล คือ นอกจากจะใช้หมัดชกคู่ต่อสู้แล้วยังสามารถใช้เท้า เข่า และศอกต่อสู้ได้อีก การใช้หมัดชกแบบมวยไทย นอกจากมีการชกตรง หมัดวัดวัด และหมัดเสยเหมือนกับแบบมวยสากลแล้ว มวยไทยยังมีการชกแบบหมุนตัวเหวี่ยงหมัดกลับ ถ้าคู่ต่อสู้ไม่ได้จับคู่และ ไม่ก้มศีรษะลง มักจะถูกหมัดเหวี่ยงกลับของคู่ต่อสู้ถึงกับแพ้ได้ หมัดเหวี่ยงกลับเป็นหมัดหนึ่งคล้ายกับหมุนตัวเหวี่ยงหมัดกลับ แต่ใช้ข้อมือหรือหลังมือตีคู่ต่อสู้ นักมวยไทยทุกๆ ไปยังใช้วิธีชกตามแบบเหล่านี้อยู่ และนอกจากนั้นยังใช้อวัยวะอย่างอื่นช่วยได้อีกหลายวิธี เช่น ใช้เท้า เตะต่ำ เตะสูง เตะตรง เตะตัด และ ถีบ ซึ่งจะใช้ได้ทั้งปลายเท้า ฝ่าเท้า หลังเท้า และสันเท้า นักมวยไทยมีความชำนาญมากในการใช้เท้า ส่วนใหญ่เป็นการเตะและถีบ ส่วนการใช้เข่า นักมวยไทยก็ใช้ได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น ศอกตี หมายถึง กดปลายศอกโดยแรง ศอกตัด คือเหวี่ยงศอกชานานกับพื้น ศอกจัด คือ จัดปลายศอกขึ้นหรือยกปลายศอกขึ้น ศอกฟุ้ง คือฟุ้งศอกออกไปยังคู่ต่อสู้ ศอกกลับ คือการหมุนตัวกลับพร้อมกับตีศอกตามแบบต่างๆ ไปด้วย

สมบัติ จำปาเงิน. (2522: 18) กล่าวว่า มวยไทยมีลักษณะพิเศษตามแบบของคนไทย ที่เรียกว่า ครอบเครื่อง สามารถใช้อวัยวะเกือบทุกส่วนให้เกิดประโยชน์อย่างยุติธรรมทุกกรณี

ถาวร สุกงกช. (2525: 272) กล่าวว่า มวยไทย เป็นกีฬาประเภทหนึ่งของไทยมาแต่โบราณกาล ซึ่งเราจะต้องพลิกประวัติศาสตร์ทวนขึ้นไปทุกๆตอน ไทยเราทำการต่อสู้กับอริสละภาพ และต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของไทย จะพบคำกล่าวในเรื่องชั้นเชิงวิชามวยไทยเข้าต่อสู้ศัตรูเสมอ

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2525: 25) กล่าวว่า กีฬามวยไทย หมายถึงกิจกรรมการเคลื่อนไหวชนิดหนึ่ง ที่ใช้อวัยวะเกือบทุกส่วน เช่น คอก เข่า เท้า หมัด เป็นศิลปะในการต่อสู้แข่งขัน ฝึกซ้อม และออกกำลังกาย เพื่อจะช่วยพัฒนาร่างกายอารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา

จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2530: 5) กล่าวว่า มวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริงๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนกุลบุตรไว้ เพื่อป้องกันตัวและชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคน ต้องได้รับการฝึกฝนอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้ อาวุธรบในสมัยโบราณ เช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าต่อสู้ติดพันประชิดตัวจะได้อาศัยใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า คอก เป็นต้น แต่เดิมมาศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันในบรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิทยาการจากบรรดาอาจารย์ ซึ่ง

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540: 1) ได้กล่าวไว้ว่า มวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของชนชาติไทยมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ เป็นการต่อสู้ที่ใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายแทนอาวุธชนิดอื่น ได้แก่ มือ 2, เท้า 2, เข่า 2, คอก 2, และศีรษะ ซึ่งรวมเรียกว่า นวอาวุธ โดยคิดหากลวิธีในการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายให้ผสมกลมกลืนกันจนมี ประสิทธิภาพสูงสุดในการต่อสู้ป้องกันตัว และมีการตั้งชื่อท่าทางการต่อสู้ดังกล่าวให้ฟังแล้วไพเราะหรือเข้าใจง่าย โดยเทียบเคียงลักษณะของท่าทางมวยกับชื่อลีลาของตัวละคร เหตุการณ์ หรือสัตว์ในวรรณคดี เช่น เอรಾವันเสยงา หนุมาน ถวายแหวน นางมณโฑนั่งแทน อีเหนาแทงกฤษ เป็นต้น ท่ามวยบางท่าก็เรียกชื่อตามสิ่งที่คุ้นเคยในวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยนั้นๆ เช่น เกรกวาดลาน คลื่นกระทบฝั่ง หนูไต่ราว มอญยันหลัก ญวนทอดแห เป็นต้น เพราะเมื่อเอ่ยชื่อท่ามวยแล้วจะทำให้นึกถึงท่าทางของการต่อสู้ได้ ง่ายขึ้น

ประเภทของมวยไทย

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540: 3) กล่าวว่า มวยไทยมีหลายประเภท แต่ถ้าแบ่งตามลักษณะการเข้าต่อสู้ การรุก การรับ และการใช้หมัด เท้า เข่า คอก พอที่จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

มวยหลัก หรือมวยแข็ง หมายถึงนักมวยไทยที่มีวิธีการต่อสู้แบบรัดกุม สุขุมรอบคอบตั้งท่าคุมมวย และจรดมวยแบบมั่นคง การจรดมวยและการเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวเท้าก้าวอย่างจะเต็มไปด้วย

ความระมัดระวัง ดูแลเลี้ยงเชื่องช้าไม่ตีกะนอง นักมวยประเภทนี้จะตั้งรับและรอจังหวะ เป็นมวยสุขุมเยือกเย็น มีล่ำหัดลำโคนดี ใช้ศิลปะมวยไทยได้หนักหน่วง รุนแรง และแม่นยำ ทั้งหมัด เท้า เข่า และศอก มีความทรหดอดทนมานะพยายามสูง

มวยเกี้ยว หรือมวยอ่อน หมายถึงนักมวยไทยที่มีวิธีการต่อสู้ที่ใช้ชั้นเชิงแพรวพราว การเข้าทำคู่ต่อสู้จะใช้กลลวงมากมาย มวยเกี้ยวจะเคลื่อนตัวอยู่เสมอจะไม่หยุดนิ่งโดยเคลื่อนตัวไปมาทั้งด้านซ้ายและด้านขวาสลับกันทำให้คู่ต่อสู้จับทางมวยยาก มวยเกี้ยวจะมีลีลาท่าทางแคล่วคล่องว่องไว หลอกหลอหลบลีกลได้ดี มีสายตาดี รุกรับและออกอาวุธหมัด เท้า เข่า และ ศอก ได้อย่างรวดเร็ว

ทั้งมวยหลัก และมวยเกี้ยว ต่างมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนก็คือ มวยหลักจะมีความรุนแรงในการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ส่วนมวยเกี้ยวจะใช้หมัด เท้า เข่า ศอกได้รวดเร็วฉับพลันกว่า แม้จะไม่รุนแรงเท่ามวยหลักก็ตาม

นอกจากมวยหลักและมวยเกี้ยวแล้ว ยังมีมวยอีกประเภทหนึ่งที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างมวยหลักและมวยเกี้ยวคู่กันไป คือมีทั้งความแคล่วคล่องว่องไว และความรุนแรงในการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก

การเรียกลักษณะของมวย ยังมีที่เรียกเป็นอย่างอื่นอีกตามความนิยมของครูมวยแต่ละคน เช่น มวยวงนอก มวยวงใน ซึ่งหมายถึงมวยที่ถนัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น มวยวงนอกดี หมายถึงมวยที่ถนัดอยู่ห่างออกอาวุธ เตะถีบ ฉาบฉวย หลอกหลอ หาจังหวะเข้าทำแล้วหนีได้อย่างฉับพลัน ใช้ไม้ยาวหรืออาวุธยาวได้ดี มีความแคล่วคล่องว่องไว เฉลียวฉลาดดี แต่เมื่อเวลาเข้าวงในหรือปล้ำดี เข้าและศอกมักจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ส่วนมวยวงในนั้นส่วนใหญ่จะถนัดไม้สั้น เช่น เข่า ศอกและหมัดเป็นมวยใช้แรงปะทะ กอดปล้ำ แต่เมื่ออยู่ระยะห่างมักจะใช้ถีบและเตะไม่ดีเท่าที่ควร

นักมวยที่ดีควรจะเป็นทั้งมวยหลักและมวยเกี้ยว ถนัดทั้งวงนอกวงใน ถนัดทั้งรุกและรับ ดังนั้นการฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญในศิลปะมวยไทยหลาย ๆ รูปแบบดังกล่าว ควรจะใช้เวลา ยาวนานและฝึกหัดตลอดปี ติดต่อกันเป็นชั้นตอนอย่างมีระบบและเป็นระเบียบแบบแผน อย่างจริงจัง

ความสำคัญของมวยไทย

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540: 4 - 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของมวยไทยไว้ดังนี้ คือ

1. มวยไทยสำคัญต่อบุคคล

มวยไทยช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ ทางกาย และ จิตใจ สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นคนไทยทุกคนควรจะได้ ฝึกฝนเพื่อเป็นการออกกำลังกายให้ร่างกายมีสมรรถภาพทางกายดีอยู่เสมอ ทั้งควรจะได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องมวยไทยให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องของมวยไทยอย่างถูกต้อง อันจะยังผลให้เกิดความรักและชื่นชมในวัฒนธรรมอันล้ำค่าแห่งศิลปะการต่อสู้ และพยายามเผยแพร่ไปสู่ ชาวโลกอย่างมีระบบ

2. มวยไทยสำคัญต่อชุมชนและสังคม

มวยไทย เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายส่วนบุคคล และเป็นการออกกำลังกายร่วมกับ คนหลาย ๆ คนได้ อาจใช้มวยไทยเพื่อการออกกำลังกาย หรือฝึกหัดเพื่อการแข่งขันกีฬา และ จัดการแข่งขันมวยไทยในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น งานเทศกาลประเพณี กิจกรรมเกี่ยวกับมวยไทย จึงเป็นสื่อสัมพันธ์ของคนในชุมชนและระหว่างชุมชนอย่างต่อเนื่องยังผลให้เกิดความร่วมมือกันในสังคม

3. มวยไทยสำคัญต่อประเทศชาติ

มวยไทย มีส่วนสำคัญในการดำรงเอกราชของชาติไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน เพราะ มวยไทยช่วยให้การรบของทหารไทยได้เปรียบคู่ต่อสู้โดยเฉพาะในระยะประชิดตัว ทหารตำรวจไทยจึงได้รับการฝึกฝนเรื่องมวยไทยอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน มวยไทยแพร่หลายเป็นที่นิยมกัน ในต่างประเทศทั้งในเอเชีย ยุโรป อเมริกา ทำให้ชาวต่างชาติรู้จักคนไทยยกย่องในความสามรถด้านมวยไทย โดยจ้างให้เป็นผู้ฝึกสอนช่วยให้คนไทยมีงานทำ ทำรายได้ให้ประเทศไทยอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

4. มวยไทยสำคัญต่อนานาชาติ

มวยไทยมีความสำคัญต่อชาวโลก เนื่องจากนานาชาติเริ่มหันมาสนใจศิลปะการต่อสู้แบบมวยไทย และนิยมฝึกซ้อมทั้งเพื่อการออกกำลังกาย และเพื่อการแข่งขัน มีการตั้งชมรมและองค์กรมวยไทยในต่างประเทศมากมาย ซึ่งล้วนแล้วแต่นำกิจกรรมการฝึกซ้อม การแข่งขันมวยไทยเป็นสื่อ ทำให้ชาวต่างชาติเข้าใจในวัฒนธรรม ประเพณีของคนไทยมากขึ้น ทั้งชื่นชมและหวงแหนศิลปะมวยไทยเหมือนเป็นศิลปะที่สร้างขึ้นมามีค่าสำหรับชาวโลกทั้งมวล

5. มวยไทยคู่ราชบัลลังก์

ในอดีตนักมวยไทยจะได้รับการฝึกสอนอบรมให้เป็นผู้เสียสละ มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ คุณธรรมประจำตัวนักมวยไทย ดังกล่าวจึงทำให้พระมหากษัตริย์ไทยโบราณ ทรงโปรดปรานนักมวยไทยมาก โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นราชองครักษ์ ทนายเลือก ทนายตำรวจ ตำรวจหลวง และมหาดเล็ก เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่มีหน้าที่ปกป้องคุ้มครองราชบัลลังก์และประเทศชาติ มวยไทยในวังจะมีลักษณะพิเศษต่างกับ มวยไทยทั่วไป คือมีความชำนาญในการทุ่ม ทับ จับ หัก เป็นอย่างมาก และเชี่ยวชาญในการต่อสู้ประชิดตัว

6. มวยไทยช่วยให้ชาติมั่นคง

มวยไทย เป็นเอกลักษณ์ เป็นวัฒนธรรม และวัฒนธรรมคือความมั่นคงของชาติ มวยไทยจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ชาติไทยมั่นคง ไม่ว่าคนไทยจะไปอยู่ที่ใดก็นำศิลปะมวยไทยไปฝึกปฏิบัติและเผยแพร่สร้างความสัมพันธ์อันดีในหมู่คนไทยด้วยกัน (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. 2533)

ประโยชน์ของกีฬามวยไทย

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.(2540: 5 - 7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกีฬามวยไทยไว้ดังนี้ คือ

1. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาการทางกาย

- ช่วยทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีสมรรถภาพในการทำงานสูง
- ช่วยทำให้ทรวดทรงดี มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการเป็นผู้นำ เพราะการฝึก

ซ้อม การแข่งขันกีฬามวยไทยจะต้องใช้อวัยวะเกือบทุกส่วน เมื่ออวัยวะเกือบทุกส่วนได้ออกกำลังกาย จึงเป็นส่วนช่วยให้ทรวดทรงสง่างามสมชายชาติศรี

2. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาการทางอารมณ์

การออกกำลังกาย การฝึกซ้อม การแข่งขัน และการต่อสู้ของกีฬามวยนั้น จะพบทั้งความผิดหวังและสมหวัง รวมทั้งความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ดังนั้นนักกีฬามวยไทยจึงจะต้องมีความอดทน อดกลั้นเป็นอย่างดีจึงจะสามารถเป็นนักกีฬามวยไทยที่ดีได้ นักมวยไทยที่มีประสบการณ์กับการพ่ายแพ้ และการชนะจากการได้แข่งขันบ่อยๆจะมีอารมณ์มั่นคงสูง มีความเชื่อมั่นตนเอง เพราะกีฬามวยไทยต่างกับกีฬาอื่นๆตรงที่เมื่อพ่ายแพ้ในการแข่งขันแต่ละครั้งจะไม่ผิดหวังอย่างเดียว ยังจะต้องเจ็บกายด้วย

3. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาการทางด้านสังคม

กีฬามวยไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมไทยด้านหนึ่ง ผู้ฝึกหัดมวยไทยและนักกีฬามวยไทยก็เหมือนผู้รักษาทำนุบำรุงและดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ทั้งเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว โน้มน้าวให้ชาวไทยรักหวงแหนและสามัคคีกันในทุกขณะอันเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้ประเทศชาติมีความมั่นคงสืบไป นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนที่ใช้เวลาว่างในการฝึกกีฬามวยไทยเพราะนอกจากจะได้รู้จักออกกำลังกายและเรียนรู้ศิลปะมวยไทยไปพร้อมๆกันแล้ว ยังสร้างความอบอุ่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่ประพฤติตนเป็นอันธพาล เป็นนักเลง ไม่ติดยาเสพติด กีฬามวยไทยจึงเป็นส่วนช่วยขัดเกลานิสัยใจคอให้เยาวชนไม่ประพฤติผิดหันมาทำความดี อันเป็นทางที่จะพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

4. กีฬามวยไทยช่วยพัฒนาการทางด้านจิตใจ

เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปวัฒนธรรม ดังนั้นขบวนการของกีฬามวยไทยจึงมีการ ขึ้นครู ไหว้ครู การนับถือผู้ประสิทธิ์วิทยาการทางมวยไทย ให้การเคารพนับถือผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงกว่า การรู้จักเสียสละ ทำร่างกาย ทำจิตใจเพื่อคนอื่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความยุติธรรม การมีมารยาท มีระเบียบวินัย กล้าหาญ อดทน มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การฝึกหัดศิลปะมวยไทยอยู่เป็นประจำ และการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามวยไทยอย่างสม่ำเสมอ ช่วยทำให้สามารถควบคุมอารมณ์ต่างๆได้ และจะแสดงออกแต่ในสิ่งที่ดีงาม มีสติปัญญา ไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า จะเห็นได้ว่านักมวยทั่วไปเมื่อจะฝึกซ้อมทุกครั้งจะทำการระลึกถึง พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ โดยการประนมมือไหว้กระสอบ ก่อนชกเป้าก็ประนมมือไหว้ผู้ล่อเป้าหรือคู่ซ้อม สิ่งเหล่านี้แสดงถึงมารยาท

แสดงถึงการมีสติ การควบคุมตนเอง เป็นการกระทำอย่างมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งจะบรรลุความสำเร็จได้ดี เมื่อเวลาแข่งขันนักมวยจะโค้งคู่ต่อสู้และกราบไหว้ที่มุมของตนเอง เมื่อเวลา ชกเสร็จก็จะไปแสดงความเสียใจกับฝ่ายของผู้แพ้ ส่วนผู้แพ้ก็แสดงความรู้สึกให้อภัยซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้เป็นมารยาทอันดีงามซึ่งนักกีฬามวยไทยปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน

5. กีฬามวยไทยช่วยให้เกิดสวัสดิภาพแก่บุคคลและสังคม

เนื่องจากกีฬามวยไทย เป็นศิลปะป้องกันตัวให้บุคคลสามารถป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่ชีวิตและทรัพย์สินได้ เพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองให้มากยิ่งขึ้น เมื่ออยู่ในสังคมใดก็จะสามารถใช้ศิลปะมวยไทย ให้สามารถป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ชีวิตและทรัพย์สินของคนในสังคมนั้น ทำให้สังคมนั้นมีความเจริญก้าวหน้า มีสวัสดิภาพและความมั่นคง ทั้งสามารถยึดเป็นอาชีพหนึ่ง ที่มั่นคง และทำรายได้ให้กับตนเองและเป็นรายได้เข้าประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

6. กีฬามวยไทยช่วยเพิ่มสมรรถภาพและประสิทธิภาพของทหารและตำรวจ

เนื่องด้วยทหารและตำรวจ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามโจรผู้ร้าย และออกฝึกสงคราม นอกเหนือไปจากการใช้อาวุธยุทธโธปกรณ์แล้ว การต่อสู้ด้วยมือเปล่ายังมีความจำเป็นอยู่มากในการต่อสู้ระยะประชิด ศิลปะการต่อสู้แบบมวยไทยอันเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทยจะช่วยให้การต่อสู้แบบมือเปล่าในระยะประชิดของทหารและตำรวจมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งยังช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเสริมสร้างความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยวในการต่อสู้อีกด้วย

7. ช่วยสร้างเสริมคุณธรรม

จากประวัติศาสตร์ทำให้เห็นเด่นชัดว่าการฝึกหัดมวยไทยนั้น สามารถสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรมด้านต่าง ๆ ให้เกิดในตัวนักมวย เช่น มีความซื่อสัตย์สุจริต ดังเช่น นายทองดี พันขาว แสดงความจงรักภักดีต่อพระเจ้าตากสินมหาราช เด็กชายบุญเกิด ที่เรียนวิชามวยไทยกับนายทองดี พันขาว (ซึ่งต่อมาได้เป็นพระยาพิชัย) ได้เฝ้าติดตามรับใช้ร่วมรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับพระยาพิชัยจนกระทั่งยอมตายในที่รบเพื่อปกป้องคุ้มครองพระยาพิชัย นอกจากนี้กองหน่วยเลือกซึ่งมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายใน ก็มักจะคัดเลือกเอาเฉพาะนักมวยเข้ามาทำหน้าที่นี้เพราะได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นักมวยเป็นผู้ที่ได้รับการเสริมสร้างคุณธรรมด้านต่าง ๆ มาเป็นอย่างดี

ชยันต์ อิศรพล. (2514: 8). ได้กล่าวว่า หลักการของกีฬามวยไทย มิได้มุ่งเพียงฝึกฝนให้มีสมรรถภาพในด้านกำลังกาย ความว่องไว ความมีปฏิภาณไหวพริบเท่านั้น แต่มุ่งฝึกฝนจิตใจให้สุภาพและมีศีลธรรมอันดีด้วย ดังที่ ผล พระประแดง กล่าวไว้ว่า "นักกีฬามวยไทยเป็นผู้รู้ความเลื่อมใสของศีลธรรมให้ยับยั้งอยู่เพราะนักกีฬามวยไทยเป็นผู้มีความตั้งใจ สมัครงใจ สามัคคีพร้อมเพรียงร่วมหมู่คณะ แพ้ไม่เสียใจ ชนะไม่หลงตัว ไม่อาฆาตแค้น ไม่เยาะเย้ยคู่ต่อสู้ มีวินัย ยอมรับคำตัดสินโดยดี ไม่เอาเปรียบคู่ต่อสู้ โดยการเข้าเดิมเมื่อคู่ต่อสู้พลั้งเผลอ ไม่เห็นแก่ตัว เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อคนอื่น" การฝึกหัดมวยไทยจะต้องอาศัยความมานะพยายามมาก เพราะต้องอดทนต่อความเจ็บปวด การฝึกหัดหนักเป็นเวลานาน การบังคับอารมณ์ไม่ให้โกรธ นอกจากจะประจานตนเองว่าไม่มีน้ำใจนักกีฬาแล้ว ยังเป็นช่องทางให้เสียเปรียบคู่ต่อสู้เป็นอันมากเพราะขาดสติยับยั้งการพิจารณาที่

ถูกต้อง ขาดความสุขรอบคอบไม่สามารถใช้ความคิดให้เกิดไหวพริบได้

ฟอง เกิดแก้ว. (2520: 142) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกีฬามวยไทยพอสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. มีความมั่นใจในตนเอง
2. ทำให้เกิดความกล้าหาญ
3. มีอำนาจบังคับจิตใจขึ้น
4. มีความสุขรอบคอบ และเยือกเย็น
5. มีความพินิจ พิจารณา รู้จักเหตุผล
6. มีสมรรถภาพทางกายดี
7. มีความมานะอดทน
8. มีเชาว์ไหว ไหวพริบดี ตัดสินใจได้ฉับพลัน
9. มีความเข้มแข็ง อดทน
10. มีความสุจริตยุติธรรม
11. มีความสนุกสนานร่าเริงเบิกบาน
12. มีความสามัคคี
13. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
14. มีวินัย ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
15. มีความโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
16. เป็นพลเมืองดีของชาติ
17. มีรูปร่างทรวดทรงสง่างาม
18. สร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับร่างกาย
19. สามารถป้องกันตนเอง และคุ้มครองคนอื่นในยามมีอุบัติเหตุต่างๆ

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2523: 17). ได้กล่าวไว้ว่า กีฬามวยไทย เป็นเจ้าแห่งศิลปะที่สะอาด บริสุทธิ์ และมหัศจรรย์ยังเป็นเจ้าแห่งศาสตร์ของการต่อสู้ป้องกันตัว ทั้งเป็นวัฒนธรรมที่เป็นมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษมาสู่ลูกหลานไทย สมควรที่ชาวไทยจะได้ศึกษาฝึกฝนเพื่อสืบทอดมรดกไทยด้านนี้ให้คงอยู่กับลูกหลานไทยต่อไปและช่วยกันปกป้องรักษา ไม่ใช่กีฬาเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมประเพณี อันดีงาม เช่น การล้มมวย การพนัน การไม่ปฏิบัติตามกติกา เป็นต้น

กีฬามวยไทย เป็นศิลปวัฒนธรรมทางกีฬาของชนชาติไทย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหว กิจกรรมออกกำลังกาย เป็นเอกลักษณ์ เป็นมรดกตกทอด เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว และเป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าของชนชาติไทยที่สามารถใช้ หมัด เท้า เข่า ศอก และอวัยวะอื่น

เป็นอาวุธได้ นอกจากจะช่วยพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ ที่กล่าวมาแล้ว ยังเป็นนันทนาการและช่วยแก้ปัญหาทางสังคม ปัญหาวัยรุ่น ตลอดจนทั้งปัญหาการว่างงานได้อีกด้วย มวยไทยจึงมีความสำคัญต่อคนไทย ต่อชาติไทย และสำคัญต่อทุกคนในโลก เพราะเป็นมรดกของชาติไทยที่มีประโยชน์ต่อบุคคล ชุมชน และประเทศชาติ ควรที่ลูกหลานไทยจะได้สืบทอดวัฒนธรรมทางกีฬานี้ให้คงอยู่สืบไป โดยพัฒนาทางวงการกีฬามวยไทย การเรียนการสอนกีฬามวยไทยให้เป็นระบบสามารถเผยแพร่ไปสู่เยาวชนไทย และเยาวชนทั่วโลกได้อย่างถูกต้องเหมาะสมจนมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬามวยไทย และเป็นที่ยอมรับแพร่หลายในหมู่ชาวไทยและ ชาวต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เออลี (Early. 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่ใช่นักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬารั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาทักษะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White. 1990: 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยา และแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักกีฬาหญิงของมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐานซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางด้านการศึกษา ความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือและการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์

เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีม และนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬา และความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไขขององค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูงเขาก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริก (Frederick. 1991: 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของกิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหุดหู่ ความกังวลสภาพความเป็นจริงของตนเอง และความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของเดซีและไรอัน (Deci and Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือ การวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ คือ มีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจ ภายในความสามารถและความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม ได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่มซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่นๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเอง และความกังวลใจ การศึกษาเสนอให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

ทีเจิร์ดสมา (Tjeerdsma. 1994: 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้ เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบ ในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถูกทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัส เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบ

ถูกทำให้เหมือนกัน การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะแนวทางและตัวแปรคงที่ เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพทั่วไป ของวิชาพลศึกษา การจัดบรรยากาศโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

อโมโรส และฮอร์น (Amorase and Horm. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายใน ระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าพฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพทางการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะของโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ฮอลล์ และเออร์เลส (Hall and Earles. 1995: 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬา การวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าใจถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 – 15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่วงชี้แนะและสอนหลักการต่างๆ ที่มีเป้าหมายอยู่ที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วย จากการศึกษายังพบว่า ช่วงที่นักกีฬาจำเป็นต้องแสดงออกนั้นเป็นช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คารูซซานู และโรเบิร์ต (Karussanu and Roberts. 1995: 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจ ในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและ ประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการ กำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพ ของตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับ พื้นฐาน แบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการ เรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะ จะทำให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอนโปรแกรม แบดมินตัน และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ผลดี แต่ในทางชี้แนะ และสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจ ที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะ แสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรง จูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

พรเทพ ลีทองอิน (2533: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิชาพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น ผลของ การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา มีตัวแปรย่อย ภาพตกภาพตก
2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชา ที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบัน มีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติและเป็นอาชีพที่มี ประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน
4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจ เลือกด้วยตนเอง

6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด

7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรง เหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกาย และการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

ดนัย ยาทอม (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาทูมพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาทูม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คนและระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุริย์ พันธุ์รักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กฤษฎา จุลชาติ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬากอล์ฟ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬากอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย และประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่างละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกีฬากอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 5 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย และมีแรงจูงใจระดับน้อยที่สุด คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กนกวรรณ สารจันทร์. (2545: บทคัดย่อ). ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 รวม 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเองเข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์ จึงเป็นพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้นสามารถใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่ดั่งามต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย จำนวน 12 โรงเรียน โดยมีนักเรียน 550 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย จำนวน 226 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนเพชรวิทยาคม	94	39
โรงเรียนวังโป่งพิทยาคม	20	8
โรงเรียนชนแดนวิทยาคม	40	16
โรงเรียนผาเมืองวิทยาคม	36	15
โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม	76	31
โรงเรียนหนองไผ่	60	25
โรงเรียนหล่มเก่า	63	26
โรงเรียนผาแดงวิทยาคม	14	6
โรงเรียนเพชรละครวิทยา	40	16

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนศรีเทพประชาสรรค์	40	16
โรงเรียนท่าดั่งพิทยาคม	19	8
โรงเรียนพุขามครุฑมณีอุทิศ	48	20
รวม	550	226

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่นที่มีส่วนทำให้ท่านเลือกฝึกกีฬามวยไทย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักเรียนที่เลือกฝึกกีฬามวยไทยและผู้ฝึกสอน

3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน คือ

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ด้านสุขภาพอนามัย

ด้านรายได้และผลประโยชน์

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ประธานควบคุมปริญญาโทและกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา นำแบบสอบถามมาปรับปรุง กำหนดค่าของแรงจูงใจตามเกณฑ์ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับ
ผู้สนใจเลือกฝึกกีฬามวยไทย จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น
(Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค
ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91

7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยัง
ผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆ
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูล
มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ฝึกกีฬาตอบแบบสอบถาม
วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย
ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่า
ความถี่และค่าร้อยละ
3. นำข้อเสนอแนะที่ได้นำผลจากข้อเสนอแนะตอนที่ 3 มาเขียนเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนความถี่

% แทน ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการแจกแบบสอบถามไปยังนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 226 คน ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย และหลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่า ไปรับแบบสอบถามกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์จำนวน 226 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่นที่มีส่วนทำให้ท่านเลือกฝึกกีฬามวยไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 วิเคราะห์ โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เขียนแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะใด ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย จำแนกตามระดับชั้น และเวลาในการฝึกกีฬามวยไทย

รายการ	N	%
1. ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	75	33.19
มัธยมศึกษาปีที่ 5	86	38.05
มัธยมศึกษาปีที่ 6	65	28.76
รวม	226	100.00
2. เวลาในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย		
ต่ำกว่า 1 ปี	114	50.44
1 – 2 ปี	97	42.92
2 ปีขึ้นไป	15	6.64
รวม	226	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 33.19 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 28.76

เวลาในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 50.44 รองลงมา 1 – 2 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 42.92 และ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.64

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (N = 114)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬามวยไทย	f	11	50	49	2	2
	%	9.65	43.86	42.98	1.75	1.75
2. ชอบฝึกทักษะกีฬามวยไทย	f	9	58	35	5	7
	%	7.89	50.88	30.70	4.39	6.14
3. เห็นว่าทักษะกีฬามวยไทย ใช้ป้องกันตัวได้	f	8	67	15	9	15
	%	7.02	58.77	13.16	7.89	13.16
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะ ของกีฬามวยไทย	f	15	67	15	9	8
	%	13.16	58.77	13.16	7.89	7.02
5. เชื่อว่าฝึกกีฬามวยไทยได้ดี กว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	17	75	15	4	3
	%	14.91	65.79	13.16	3.51	2.63
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัด จึงแนะนำให้เล่น	f	15	63	19	8	9
	%	13.16	55.26	16.67	7.02	7.89
7. ชอบศิลปะการต่อสู้ของ กีฬามวยไทย	f	14	64	21	12	3
	%	12.28	56.14	18.42	10.53	2.63
8. ชอบเกมการแข่งขันของ กีฬามวยไทย	f	12	54	20	16	12
	%	10.53	47.37	17.54	14.04	10.53
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับ กีฬามวยไทย	f	15	58	14	15	12
	%	13.16	50.88	12.28	13.16	10.53
10. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึก ทักษะมวยไทยได้ดี	f	20	56	15	11	12
	%	17.54	49.12	13.16	9.65	10.53
11. ชอบความท้าทายในการฝึก กีฬามวยไทย	f	49	41	9	8	7
	%	42.98	35.96	7.89	7.02	6.14
12. ต้องการมีเพื่อน	f	51	23	15	10	15
	%	44.74	20.18	13.16	8.77	13.16
รวม	f	236	676	242	109	105
	%	17.25	49.42	17.69	7.97	7.68

จากตาราง 3 แสดงว่า ของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระดับมาก ร้อยละ 49.42 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 17.69 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.25 ระดับน้อย ร้อยละ 7.97 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.68

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี
ด้านสุขภาพและอนามัย (N = 114)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬามวยไทยทำให้มี	f	50	15	34	8	7
สมรรถภาพร่างกายดี	%	43.86	13.16	29.82	7.02	6.14
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	58	15	25	9	7
เพลิดเพลินจากการเล่นที่เป็น	%	50.88	13.16	21.93	7.89	6.14
การออกกำลังกาย						
3. ต้องการออกกำลังกายในรูป	f	67	10	25	6	6
แบบของเกมที่ทำหาย	%	58.77	8.77	21.93	5.26	5.26
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่น	f	67	19	16	2	10
อย่างถูกวิธี เพื่อเอาไว้ใช้	%	58.77	16.67	14.04	1.75	8.77
ป้องกันตัว						
5. ต้องการพัฒนาร่างกายและ	f	75	12	20	4	3
จิตใจให้แข็งแรงเต็มที่	%	65.79	10.53	17.54	3.51	2.63
6. อยากมีรูปร่างได้สัดส่วน	f	63	17	15	9	10
	%	55.26	14.91	13.16	7.89	8.77
7. ต้องการพัฒนาความมั่นใจ	f	64	15	18	14	3
ในตัวเอง	%	56.14	13.16	15.79	12.28	2.63
8. อยากมีจิตใจแน่วแน่มีสมาธิ	f	54	20	12	16	12
มั่นคง	%	47.37	17.54	10.53	14.04	10.53
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	58	16	10	15	15
ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	%	50.88	14.04	8.77	13.16	13.16
อยู่เสมอ						
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้	f	56	15	20	11	12
สำหรับการออกกำลังกาย	%	49.12	13.16	17.54	9.65	10.53
รวม	f	612	154	195	94	85
	%	53.68	13.51	17.11	8.25	7.46

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี
ด้านสุขภาพและอนามัย ระดับมากที่สุด ร้อยละ 53.68 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง
ร้อยละ 17.11 ระดับมาก ร้อยละ 13.51 ระดับน้อย ร้อยละ 8.25 และระดับน้อยที่สุด 7.46

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (N = 114)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจาก	f	45	15	24	15	15
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	39.47	13.16	21.05	13.16	13.16
2. มีเงินตอบแทนในขณะ	f	41	15	33	10	15
ฝึกซ้อมและเดินทางไป	%	35.96	13.16	28.95	8.77	13.16
แข่งขัน						
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยใน	f	33	48	21	6	6
โควตานักกีฬา	%	28.95	42.11	18.42	5.26	5.26
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุ	f	34	58	10	2	10
เข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้	%	29.82	50.88	8.77	1.75	8.77
การสนับสนุนกีฬามวยไทย						
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงาน	f	30	67	10	4	3
ให้การสนับสนุน	%	26.32	58.77	8.77	3.51	2.63
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญ	f	21	58	16	9	10
ในระดับชาติ	%	18.42	50.88	14.04	7.89	8.77
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยว	f	38	45	14	14	3
พร้อมกับการไปแข่งขัน	%	33.33	39.47	12.28	12.28	2.63
8. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับ	f	24	55	12	11	12
เงินจำนวนมาก เมื่อเข้า	%	21.05	48.25	10.53	9.65	10.53
วงการมวยอาชีพ						
รวม	f	266	361	140	71	74
	%	29.17	39.58	15.35	7.79	8.11

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี
ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระดับมาก ร้อยละ 39.58 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด
ร้อยละ 29.17 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.35 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.11 และระดับน้อย
ร้อยละ 7.79

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี
ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (N = 114)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	40	28	17	15	14
	%	35.09	24.56	14.91	13.16	12.28
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	24	59	15	10	6
	%	21.05	51.75	13.16	8.77	5.26
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	f	48	30	21	9	6
	%	42.11	26.32	18.42	7.89	5.26
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย กว่ากีฬาประเภทอื่น	f	20	51	18	12	13
	%	17.54	44.74	15.79	10.53	11.40
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	20	67	10	9	8
	%	17.54	58.77	8.77	7.89	7.02
6. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	15	60	18	11	10
	%	13.16	52.63	15.79	9.65	8.77
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	f	20	58	14	14	8
	%	17.54	50.88	12.28	12.28	7.02
รวม	f	187	353	113	80	65
	%	23.43	44.24	14.16	10.03	8.15

จากตาราง 6 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ระดับมาก ร้อยละ 44.24 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.43 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.16 ระดับน้อย ร้อยละ 10.03 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.15

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (N = 114)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก	f	65	15	10	9	15
	%	57.02	13.16	8.77	7.89	13.16
2. มีโอกาสในการเรียนต่อ	f	32	59	15	5	3
ระดับที่สูงขึ้น	%	28.07	51.75	13.16	4.39	2.63
3. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการ	f	15	48	21	15	15
เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือ	%	13.16	42.11	18.42	13.16	13.16
ครูพลศึกษา						
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	f	20	68	15	2	9
	%	17.54	59.65	13.16	1.75	7.89
5. ประสบความสำเร็จในการ	f	20	67	15	7	5
ทดลองเล่นครั้งแรก	%	17.54	58.77	13.16	6.14	4.39
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	f	20	67	13	9	5
	%	17.54	58.77	11.40	7.89	4.39
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	20	64	15	12	3
ที่มีรายได้ดี	%	17.54	56.14	13.16	10.53	2.63
8. มีโอกาสได้เดินทางไป	f	24	55	12	11	12
ต่างประเทศ	%	21.05	48.25	10.53	9.65	10.53
รวม	f	216	443	116	70	67
	%	23.68	48.57	12.72	7.68	7.35

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ระดับมาก ร้อยละ 48.57 รองลงมา คือ
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.68 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.72 ระดับน้อย ร้อยละ 7.68
และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.35

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (N = 97)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬามวยไทย	f	11	50	25	6	5
	%	11.34	51.55	25.77	6.19	5.15
2. ชอบฝึกทักษะกีฬามวยไทย	f	9	54	20	7	7
	%	9.28	55.67	20.62	7.22	7.22
3. เห็นว่าทักษะกีฬามวยไทย ใช้ในการป้องกันตัวได้	f	8	55	12	9	13
	%	8.25	56.70	12.37	9.28	13.40
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะ ของกีฬามวยไทย	f	12	51	15	11	8
	%	12.37	52.58	15.46	11.34	8.25
5. เชื่อว่าฝึกกีฬามวยไทยได้ดี กว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	9	64	15	4	5
	%	9.28	65.98	15.46	4.12	5.15
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	f	14	63	8	5	7
	%	14.43	64.95	8.25	5.15	7.22
7. ชอบศิลปะการต่อสู้ของ กีฬามวยไทย	f	12	64	9	9	3
	%	12.37	65.98	9.28	9.28	3.09
8. ชอบเกมการแข่งขันของ กีฬามวยไทย	f	12	61	10	8	6
	%	12.37	62.89	10.31	8.25	6.19
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับ กีฬามวยไทย	f	14	69	8	5	1
	%	14.43	71.13	8.25	5.15	1.03
10. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึก ทักษะมวยไทยได้ดี	f	15	54	10	9	9
	%	15.46	55.67	10.31	9.28	9.28
11. ชอบความท้าทายในการฝึก กีฬามวยไทย	f	49	23	10	8	7
	%	50.52	23.71	10.31	8.25	7.22
12. ต้องการมีเพื่อน	f	51	9	12	10	15
	%	52.58	9.28	12.37	10.31	15.46
รวม	f	216	617	154	91	86
	%	18.56	53.01	13.23	7.82	7.39

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระดับมาก ร้อยละ 53.01 รองลงมา คือ
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.56 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.23 ระดับน้อย ร้อยละ 7.82
และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.39

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี
ด้านสุขภาพและอนามัย (N = 97)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬามวยไทยทำให้มี	f	8	55	12	9	13
สมรรถภาพร่างกายดี	%	8.25	56.70	12.37	9.28	13.40
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	12	51	15	11	8
เพลิดเพลินจากการเล่นที่เป็น	%	12.37	52.58	15.46	11.34	8.25
การออกกำลังกาย						
3. ต้องการออกกำลังกายในรูปแบบ	f	15	54	18	5	5
ของเกมที่ทำหาย	%	15.46	55.67	18.56	5.15	5.15
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่น	f	14	63	8	5	7
อย่างถูกวิธี เพื่อเอาไว้อใช้	%	14.43	64.95	8.25	5.15	7.22
ป้องกันตัว						
5. ต้องการพัฒนาร่างกายและ	f	12	64	9	9	3
จิตใจให้แข็งแรงเต็มที่	%	12.37	65.98	9.28	9.28	3.09
6. อยากมีรูปร่างได้สัดส่วน	f	15	50	15	11	6
	%	15.46	51.55	15.46	11.34	6.19
7. ต้องการพัฒนาความมั่นใจ	f	14	69	8	5	1
ในตัวเอง	%	14.43	71.13	8.25	5.15	1.03
8. อยากมีจิตใจแน่วแน่ มีสมาธิ	f	15	54	10	9	9
มั่นคง	%	15.46	55.67	10.31	9.28	9.28
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	49	23	10	8	7
ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	%	50.52	23.71	10.31	8.25	7.22
อยู่เสมอ						
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้	f	49	11	12	10	15
สำหรับการออกกำลังกาย	%	50.52	11.34	12.37	10.31	15.46
รวม	f	203	494	117	82	74
	%	20.93	50.93	12.06	8.45	7.63

จากตาราง 9 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี
ด้านสุขภาพและอนามัย ระดับมาก ร้อยละ 50.93 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ
20.93 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.06 ระดับน้อย ร้อยละ 8.45 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.63

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (N = 97)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	f	11	51	12	10	13
	%	11.34	52.58	12.37	10.31	13.40
2. มีเงินตอบแทนในขณะที่ ฝึกซ้อมและเดินทางไป แข่งขัน	f	15	45	15	13	9
	%	15.46	46.39	15.46	13.40	9.28
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยใน โควตานักกีฬา	f	9	58	15	6	9
	%	9.28	59.79	15.46	6.19	9.28
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุ เข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้ การสนับสนุนกีฬามวยไทย	f	14	62	9	5	7
	%	14.43	63.92	9.28	5.15	7.22
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงาน ให้การสนับสนุน	f	12	63	10	9	3
	%	12.37	64.95	10.31	9.28	3.09
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญ ในระดับชาติ	f	12	61	10	8	6
	%	12.37	62.89	10.31	8.25	6.19
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยว พร้อมกับการไปแข่งขัน	f	14	57	18	7	1
	%	14.43	58.76	18.56	7.22	1.03
8. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับ เงินจำนวนมาก เมื่อเข้า วงการมวยอาชีพ	f	15	52	10	10	10
	%	15.46	53.61	10.31	10.31	10.31
รวม	f	102	449	99	68	58
	%	13.14	57.86	12.76	8.76	7.47

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี
ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระดับมาก ร้อยละ 57.86 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด
ร้อยละ 13.14 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.76 ระดับน้อย ร้อยละ 8.76 และระดับน้อยที่สุด
ร้อยละ 7.47

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 – 2 ปี
ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (N = 97)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	25	28	15	15	14
	%	25.77	28.87	15.46	15.46	14.43
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	15	45	15	10	12
	%	15.46	46.39	15.46	10.31	12.37
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	f	51	29	7	8	2
	%	52.58	29.90	7.22	8.25	2.06
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย กว่ากีฬาประเภทอื่น	f	15	50	9	12	11
	%	15.46	51.55	9.28	12.37	11.34
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	15	57	8	9	8
	%	15.46	58.76	8.25	9.28	8.25
6. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	15	58	10	5	9
	%	15.46	59.79	10.31	5.15	9.28
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	f	21	49	10	9	8
	%	21.65	50.52	10.31	9.28	8.25
รวม	f	157	316	74	68	64
	%	23.12	46.54	10.90	10.01	9.43

จากตาราง 11 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ระดับมาก ร้อยละ 46.54 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 23.12 ระดับน้อย ร้อยละ 10.90 ระดับน้อย ร้อยละ 10.01 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.43

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 – 2 ปี
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (N = 97)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก	f	51	12	10	12	12
	%	52.58	12.37	10.31	12.37	12.37
2. มีโอกาสในการเรียนต่อ ระดับที่สูงขึ้น	f	45	15	13	12	12
	%	46.39	15.46	13.40	12.37	12.37
3. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการ เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือ ครูพลศึกษา	f	58	15	14	8	2
	%	59.79	15.46	14.43	8.25	2.06
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	f	62	9	5	10	11
	%	63.92	9.28	5.15	10.31	11.34
5. ประสบความสำเร็จในการ ทดลองเล่นครั้งแรก	f	63	8	9	9	8
	%	64.95	8.25	9.28	9.28	8.25
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	f	61	10	9	8	9
	%	62.89	10.31	9.28	8.25	9.28
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง ที่มีรายได้ดี	f	57	10	13	9	8
	%	58.76	10.31	13.40	9.28	8.25
8. มีโอกาสได้เดินทางไป ต่างประเทศ	f	52	10	10	13	12
	%	53.61	10.31	10.31	13.40	12.37
รวม	f	449	89	83	81	74
	%	57.86	11.47	10.70	10.44	9.54

จากตาราง 12 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ระดับมากที่สุด ร้อยละ 57.86 รองลงมา คือ ระดับ
มาก ร้อยละ 11.47 ระดับปานกลาง ร้อยละ 11.47 ระดับน้อย 10.44 และระดับน้อยที่สุด
ร้อยละ 9.54

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (N = 15)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬามวยไทย	f	7	4	1	2	1
	%	46.67	26.67	6.67	13.33	6.67
2. ชอบฝึกทักษะกีฬามวยไทย	f	6	3	2	3	1
	%	40.00	20.00	13.33	20.00	6.67
3. เห็นว่าทักษะกีฬามวยไทย ใช้ในการป้องกันตัวได้	f	6	4	2	1	2
	%	40.00	26.67	13.33	6.67	13.33
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะ ของกีฬามวยไทย	f	5	2	3	4	1
	%	33.33	13.33	20.00	26.67	6.67
5. เชื่อว่าฝึกกีฬามวยไทยได้ดี กว่ากีฬาสportอื่นๆ	f	2	5	4	2	2
	%	13.33	33.33	26.67	13.33	13.33
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	f	1	7	2	2	3
	%	6.67	46.67	13.33	13.33	20.00
7. ชอบศิลปะการต่อสู้ของ กีฬามวยไทย	f	2	6	5	1	1
	%	13.33	40.00	33.33	6.67	6.67
8. ชอบเกมการแข่งขันของ กีฬามวยไทย	f	1	7	5	1	1
	%	6.67	46.67	33.33	6.67	6.67
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับ กีฬามวยไทย	f	7	4	2	1	1
	%	46.67	26.67	13.33	6.67	6.67
10. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึก ทักษะมวยไทยได้ดี	f	8	4	1	1	1
	%	53.33	26.67	6.67	6.67	6.67
11. ชอบความท้าทายในการฝึก กีฬามวยไทย	f	6	4	1	2	2
	%	40.00	26.67	6.67	13.33	13.33
12. ต้องการมีเพื่อน	f	7	3	2	2	1
	%	46.67	20.00	13.33	13.33	6.67
รวม	f	58	53	30	22	17
	%	32.22	29.44	16.67	12.22	9.44

จากตาราง 13 แสดงว่า ของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.22 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 29.44 ระดับปานกลาง ร้อยละ 16.67 ระดับน้อย ร้อยละ 12.22 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.44

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มา 2 ปีขึ้นไป
ด้านสุขภาพและอนามัย (N = 15)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬามวยไทยทำให้มี	f	6	4	2	1	2
สมรรถภาพร่างกายดี	%	40.00	26.67	13.33	6.67	13.33
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	5	2	3	4	1
เพลิดเพลินจากการเล่นที่เป็น	%	33.33	13.33	20.00	26.67	6.67
การออกกำลังกาย						
3. ต้องการออกกำลังกายในรูป	f	2	5	4	2	2
แบบของเกมที่ทำหาย	%	13.33	33.33	26.67	13.33	13.33
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่น	f	1	7	2	2	3
อย่างถูกวิธี เพื่อเอาไว้ใช้	%	6.67	46.67	13.33	13.33	20.00
ป้องกันตัว						
5. ต้องการพัฒนาร่างกายและ	f	2	6	5	1	1
จิตใจให้แข็งแรงเต็มที่	%	13.33	40.00	33.33	6.67	6.67
6. อยากมีรูปร่างได้สัดส่วน	f	1	7	5	1	1
	%	6.67	46.67	33.33	6.67	6.67
7. ต้องการพัฒนาความมั่นใจ	f	7	4	2	1	1
ในตัวเอง	%	46.67	26.67	13.33	6.67	6.67
8. อยากมีจิตใจแน่วแน่มั่นคง	f	8	4	1	1	1
	%	53.33	26.67	6.67	6.67	6.67
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	6	4	1	2	2
ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	%	40.00	26.67	6.67	13.33	13.33
อยู่เสมอ						
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้	f	7	3	2	2	1
สำหรับการออกกำลังกาย	%	46.67	20.00	13.33	13.33	6.67
รวม	f	45	46	27	17	15
	%	30.00	30.67	18.00	11.33	10.00

จากตาราง 14 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มา 2 ปีขึ้นไป
ด้านสุขภาพและอนามัย ระดับมาก ร้อยละ 30.67 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.00
ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.00 ระดับน้อย ร้อยละ 11.33 และระดับน้อยที่สุด 10.00

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (N = 15)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจาก	f	2	5	4	2	2
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	13.33	33.33	26.67	13.33	13.33
2. มีเงินตอบแทนในขณะที่	f	1	7	2	2	3
ฝึกซ้อมและเดินทางไป	%	6.67	46.67	13.33	13.33	20.00
แข่งขัน						
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยใน	f	2	6	5	1	1
โควตานักกีฬา	%	13.33	40.00	33.33	6.67	6.67
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุ	f	1	7	5	1	1
เข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้	%	6.67	46.67	33.33	6.67	6.67
การสนับสนุนกีฬามวยไทย						
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงาน	f	7	4	2	1	1
ให้การสนับสนุน	%	46.67	26.67	13.33	6.67	6.67
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญ	f	8	4	1	1	1
ในระดับชาติ	%	53.33	26.67	6.67	6.67	6.67
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยว	f	6	4	1	2	2
พร้อมกับการไปแข่งขัน	%	40.00	26.67	6.67	13.33	13.33
8. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับ	f	7	3	2	2	1
เงินจำนวนมาก เมื่อเข้า	%	46.67	20.00	13.33	13.33	6.67
วงการมวยอาชีพ						
รวม	f	34	40	22	12	12
	%	28.33	33.33	18.33	10.00	10.00

จากตาราง 15 แสดงว่านักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป
ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระดับมาก ร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ
28.33 ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.3 ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.00

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มา 2 ปีขึ้นไป
ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (N = 15)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	1	7	5	1	1
	%	6.67	46.67	33.33	6.67	6.67
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	7	4	2	1	1
	%	46.67	26.67	13.33	6.67	6.67
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	f	8	4	1	1	1
	%	53.33	26.67	6.67	6.67	6.67
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย กว่ากีฬาประเภทอื่น	f	6	4	1	2	2
	%	40.00	26.67	6.67	13.33	13.33
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	7	3	2	2	1
	%	46.67	20.00	13.33	13.33	6.67
6. ต้องการได้รับค่ายกย่องชมเชย	f	5	2	1	3	4
	%	33.33	13.33	6.67	20.00	26.67
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	f	2	5	3	4	1
	%	13.33	33.33	20.00	26.67	6.67
รวม	f	36	29	15	14	11
	%	34.29	27.62	14.29	13.33	10.48

จากตาราง 16 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.29 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 27.62 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.29 ระดับน้อย ร้อยละ 13.33 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.48

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มา 2 ปีขึ้นไป
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (N = 15)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก	f	8	4	1	1	1
	%	53.33	26.67	6.67	6.67	6.67
2. มีโอกาสในการเรียนต่อ	f	6	4	1	2	2
ระดับที่สูงขึ้น	%	40.00	26.67	6.67	13.33	13.33
3. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการ	f	7	3	2	2	1
เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือ	%	46.67	20.00	13.33	13.33	6.67
ครูพลศึกษา						
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	f	5	2	1	3	4
	%	33.33	13.33	6.67	20.00	26.67
5. ประสบความสำเร็จในการ	f	2	5	3	4	1
ทดลองเล่นครั้งแรก	%	13.33	33.33	20.00	26.67	6.67
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	f	4	2	0	0	9
	%	26.67	13.33	6.67	6.67	60.00
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	4	1	1	1	8
ที่มีรายได้ดี	%	26.67	6.67	6.67	6.67	53.33
8. มีโอกาสได้เดินทางไป	f	4	1	0	0	10
ต่างประเทศ	%	26.67	6.67	13.33	13.33	80.00
รวม	f	40	22	9	13	36
	%	33.33	18.33	7.5	10.83	30

จากตาราง 17 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ
ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 30 ระดับมาก ร้อยละ 18.33 ระดับน้อย ร้อยละ 10.83
และระดับปานกลาง ร้อยละ 7.5

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (N = 226)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬามวยไทย	f	29	104	75	10	8
	%	12.83	46.02	33.19	4.42	3.54
2. ชอบฝึกทักษะกีฬามวยไทย	f	24	115	57	15	15
	%	10.62	50.88	25.22	6.64	6.64
3. เห็นว่าทักษะกีฬามวยไทย	f	22	126	29	19	30
ใช้ในการป้องกันตัวได้	%	9.73	55.75	12.83	8.41	13.27
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะ	f	32	120	33	24	17
ของกีฬามวยไทย	%	14.16	53.10	14.60	10.62	7.52
5. เชื่อว่าฝึกกีฬามวยไทยได้ดี	f	28	144	34	10	10
กว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	%	12.39	63.72	15.04	4.42	4.42
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น	f	30	133	29	15	19
	%	13.27	58.85	12.83	6.64	8.41
7. ชอบศิลปะการต่อสู้ของ	f	28	134	35	22	7
กีฬามวยไทย	%	12.39	59.29	15.49	9.73	3.10
8. ชอบเกมการแข่งขันของ	f	25	122	35	25	19
กีฬามวยไทย	%	11.06	53.98	15.49	11.06	8.41
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับ	f	36	131	24	21	14
กีฬามวยไทย	%	15.93	57.96	10.62	9.29	6.19
10. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึก	f	43	114	26	21	22
ทักษะมวยไทยได้ดี	%	19.03	50.44	11.50	9.29	9.73
11. ชอบความท้าทายในการฝึก	f	104	68	20	18	16
กีฬามวยไทย	%	46.02	30.09	8.85	7.96	7.08
12. ต้องการมีเพื่อน	f	109	35	29	22	31
	%	48.23	15.49	12.83	9.73	13.72
รวม	f	510	1346	426	222	208
	%	18.81	49.63	15.71	8.19	7.67

จากตาราง 18 แสดงว่า ของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านความรัก
ความถนัดและความสนใจ ระดับมาก ร้อยละ 49.63 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด
ร้อยละ 18.81 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.71 ระดับน้อย ร้อยละ 8.19 และระดับน้อยที่สุด
ร้อยละ 7.67

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านสุขภาพและอนามัย
(N = 226)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬามวยไทยทำให้มี	f	64	74	48	18	22
สมรรถภาพร่างกายดี	%	28.32	32.74	21.24	7.96	9.73
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	75	68	43	24	16
เพลิดเพลินจากการเล่นที่เป็น	%	33.19	30.09	19.03	10.62	7.08
การออกกำลังกาย						
3. ต้องการออกกำลังกายในรูป	f	84	69	47	13	13
แบบของเกมที่ทำหาย	%	37.17	30.53	20.80	5.75	5.75
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่น	f	82	89	26	9	20
อย่างถูกวิธี เพื่อเอาไว้ใช้	%	36.28	39.38	11.50	3.98	8.85
ป้องกันตัว						
5. ต้องการพัฒนาร่างกายและ	f	89	82	34	14	7
จิตใจให้แข็งแรงเต็มที่	%	39.38	36.28	15.04	6.19	3.10
6. อยากมีรูปร่างได้สัดส่วน	f	79	74	35	21	17
	%	34.96	32.74	15.49	9.29	7.52
7. ต้องการพัฒนาความมั่นใจ	f	85	88	28	20	5
ในตัวเอง	%	37.61	38.94	12.39	8.85	2.21
8. อยากมีจิตใจแน่วแน่มั่นคง	f	77	78	23	26	22
	%	34.07	34.51	10.18	11.50	9.73
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	113	43	21	25	24
ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	%	50.00	19.03	9.29	11.06	10.62
อยู่เสมอ						
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้	f	112	29	34	23	28
สำหรับการออกกำลังกาย	%	49.56	12.83	15.04	10.18	12.39
รวม	f	860	694	339	193	174
	%	38.05	30.71	15.00	8.54	7.70

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.71 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.00 ระดับน้อย ร้อยละ 8.54 และระดับน้อยที่สุด 7.70

ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ (N = 226)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจาก	f	58	71	40	27	30
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	25.66	31.42	17.70	11.95	13.27
2. มีเงินตอบแทนในขณะ	f	57	67	50	25	27
ฝึกซ้อมและเดินทางไป	%	25.22	29.65	22.12	11.06	11.95
แข่งขัน						
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยใน	f	44	112	41	13	16
โควตานักกีฬา	%	19.47	49.56	18.14	5.75	7.08
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุ	f	49	127	24	8	18
เข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้	%	21.68	56.19	10.62	3.54	7.96
การสนับสนุนกีฬามวยไทย						
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงาน	f	49	134	22	14	7
ให้การสนับสนุน	%	21.68	59.29	9.73	6.19	3.10
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญ	f	41	123	27	18	17
ในระดับชาติ	%	18.14	54.42	11.95	7.96	7.52
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยว	f	58	106	33	23	6
พร้อมกับการไปแข่งขัน	%	25.66	46.90	14.60	10.18	2.65
8. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับ	f	46	110	24	23	23
เงินจำนวนมาก เมื่อเข้า	%	20.35	48.67	10.62	10.18	10.18
วงการมวยอาชีพ						
รวม	f	402	850	261	151	144
	%	22.23	47.01	14.44	8.35	7.96

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 47.01 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.23
ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.44 ระดับน้อย ร้อยละ 8.35 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.96

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (N = 226)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	66	63	37	31	29
	%	29.20	27.88	16.37	13.72	12.83
2. มีความไฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	46	108	32	21	19
	%	20.35	47.79	14.16	9.29	8.41
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	f	107	63	29	18	9
	%	47.35	27.88	12.83	7.96	3.98
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย กว่ากีฬาประเภทอื่น	f	41	105	28	26	26
	%	18.14	46.46	12.39	11.50	11.50
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	42	127	20	20	17
	%	18.58	56.19	8.85	8.85	7.52
6. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	35	120	29	19	23
	%	15.49	53.10	12.83	8.41	10.18
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	f	43	112	27	27	17
	%	19.03	49.56	11.95	11.95	7.52
รวม	f	380	698	202	162	140
	%	24.02	44.12	12.77	10.24	8.85

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.12 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.02 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.77 ระดับน้อย ร้อยละ 10.24 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.85

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านโอกาสที่จะได้รับ
ความก้าวหน้าในอนาคต (N = 226)

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก	f	124	31	21	22	28
	%	54.87	13.72	9.29	9.73	12.39
2. มีโอกาสในการเรียนต่อ	f	83	78	29	19	17
ระดับที่สูงขึ้น	%	36.73	34.51	12.83	8.41	7.52
3. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการ	f	80	66	37	25	18
เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือ	%	35.40	29.20	16.37	11.06	7.96
ครูพลศึกษา						
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	f	87	79	21	15	24
	%	38.50	34.96	9.29	6.64	10.62
5. ประสบความสำเร็จในการ	f	85	80	27	20	14
ทดลองเล่นครั้งแรก	%	37.61	35.40	11.95	8.85	6.19
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	f	85	79	22	17	23
	%	37.61	34.96	10.18	7.96	10.18
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	81	75	29	22	19
ที่มีรายได้ดี	%	35.84	33.19	12.83	9.73	8.41
8. มีโอกาสได้เดินทางไป	f	80	66	22	24	34
ต่างประเทศ	%	35.40	29.20	10.62	11.50	15.93
รวม	f	705	554	208	164	177
	%	38.99	30.64	11.50	9.07	9.79

จากตาราง 22 แสดงว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ด้านโอกาสที่จะได้รับ
ความก้าวหน้าในอนาคต ระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.99 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.64
ระดับปานกลาง ร้อยละ 11.50 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.79 และระดับน้อย ร้อยละ 9.07

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย จำนวน 12 โรงเรียน โดยมีนักเรียน 550 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303). ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 ที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย จำนวน 226 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ออกเป็น 5 ด้าน คือ

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ด้านสุขภาพอนามัย

ด้านรายได้และผลประโยชน์

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่น ๆ ที่มีส่วนทำให้เลือกฝึกกีฬามวยไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆ
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ฝึกกีฬาทบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอรูปตารางและความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาสรุปเป็นรายชื่อและเขียนเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 33.19 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 28.76

เวลาในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 50.44 รองลงมา 1—2 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 42.92 และ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.64

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ระดับมาก ร้อยละ 49.42 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 17.69 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.25 ระดับน้อย ร้อยละ 7.97 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.68

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ระดับมาก ร้อยละ 53.01 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.56 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.23 ระดับน้อย ร้อยละ 7.82 และในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.39

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มา 2 ปีขึ้นไป ระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.22 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 29.44 ระดับปานกลาง ร้อยละ 16.67 ระดับน้อย ร้อยละ 12.22 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.44

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ระดับมาก ร้อยละ 49.63 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.81 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.71 ระดับน้อย ร้อยละ 8.19 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.67

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ระดับมากที่สุด ร้อยละ 53.68 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 17.11 ระดับมาก ร้อยละ 13.51 ระดับน้อย ร้อยละ 8.25 และระดับน้อยที่สุด 7.46

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ระดับมาก ร้อยละ 50.93 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.93 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.06 ระดับน้อย ร้อยละ 8.45 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.63

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ระดับมาก ร้อยละ 30.67 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.00 ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.00 ระดับน้อย ร้อยละ 11.33 และระดับน้อยที่สุด 10.00

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.71 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.00 ระดับน้อย ร้อยละ 8.54 และระดับน้อยที่สุด 7.70

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ระดับมาก ร้อยละ 39.58 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.17 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.35 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.11 และระดับน้อย ร้อยละ 7.79

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ระดับมาก ร้อยละ 57.86 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.14 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.76 ระดับน้อย ร้อยละ 8.76 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.47

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ระดับมาก ร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.33 ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.3 ระดับน้อย และน้อยที่สุด ร้อยละ 10.00

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ระดับมาก ร้อยละ 47.01 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.23 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.44 ระดับน้อย ร้อยละ 8.35 และระดับ น้อยที่สุด ร้อยละ 7.96

ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ระดับมาก ร้อยละ 44.24 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.43 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.16 ระดับน้อย ร้อยละ 10.03 และ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.15

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ระดับมาก ร้อยละ 46.54 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 23.12 ระดับน้อย ร้อยละ 10.90 ระดับน้อย ร้อยละ 10.01 และ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.43

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.29 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 27.62 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.29 ระดับน้อย ร้อยละ 13.33 และ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.48

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ระดับมาก ร้อยละ 44.12 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.02 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.77 ระดับน้อย ร้อยละ 10.24 และ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.85

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ต่ำกว่า 1 ปี ระดับมาก ร้อยละ 48.57 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.68 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.72 ระดับน้อย ร้อยละ 7.68 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.35

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 1 - 2 ปี ระดับมากที่สุด ร้อยละ 57.86 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 11.47 ระดับปานกลาง ร้อยละ 11.47 ระดับน้อย 10.44 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.54

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป ระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.25 รองลงมา คือ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 29.69 ระดับมาก ร้อยละ 17.19 ระดับน้อย ร้อยละ 12.50 และระดับปานกลาง ร้อยละ 9.38

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.99 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.64 ระดับปานกลาง ร้อยละ 11.50 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.79 และระดับน้อย ร้อยละ 9.07

อภิปรายผลการวิจัย

ด้านความรัก ความกตัญญูและความสนใจ

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ที่มีแรงจูงใจด้านนี้ ระดับมาก ร้อยละ 49.63 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.81 ตัวแปรย่อยที่นักเรียนเลือกมากที่สุด คือ ขอบเขตผลการต่อสู้ของกีฬามวยไทย และเชื่อว่าตัวเองฝึกกีฬามวยไทยได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ขอบเขตผลการต่อสู้ของไทย ต้องการฝึกด้วยความเชื่อมั่นในความสามารถของตัวเอง และเห็นความสำคัญของกีฬามวยไทย ดังที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540: 4). ได้กล่าว มวยไทยสำคัญต่อประเทศชาติ ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องของมวยไทยอย่างถูกต้องจะยังผลให้เกิดความรักและชื่นชม ในวัฒนธรรมอันล้ำค่าแห่งศิลปะการต่อสู้ สอดคล้องกับโพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2523: 17). ได้กล่าวไว้ว่า กีฬามวยไทย เป็นเจ้าแห่งศิลปะที่สะอาด บริสุทธิ์ และมหัศจรรย์ยิ่งเป็นเจ้าแห่งศาสตร์ของการต่อสู้ป้องกันตัว ทั้งเป็นวัฒนธรรมที่เป็นมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษมาสู่ลูกหลานไทย สมควรที่ชาวไทยจะได้ศึกษาฝึกฝนเพื่อสืบทอดมรดกไทยด้านนี้ให้คงอยู่กับลูกหลานไทยต่อไปและช่วยกันปกป้องรักษา ไม่ใช่กีฬาเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมประเพณี อันดีงาม เช่น การล้มมวย การพนัน การไม่ปฏิบัติตามกติกา เป็นต้น

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ที่มีแรงจูงใจด้านนี้ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.71 ตัวแปรย่อยที่นักเรียนชายเลือกมากที่สุด คือ การดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทยจำนวนมาก เลือกฝึกเพื่อเป็นการออกกำลังกาย ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรง โดยเฉพาะนักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มากกว่า 1 ปี สอดคล้องกับคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.(2540: 4). กล่าวถึง มวยไทยสำคัญต่อบุคคล มวยไทยช่วยพัฒนาร่างกาย สังคม จิตใจ และสติปัญญา ให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ ทางกายและจิตใจ สอดคล้องกับ ชัยนัต อิศรพล. (2514: 8). ได้กล่าวว่า หลักการของกีฬามวยไทย มิได้มุ่งเพียงฝึกฝนให้มีสมรรถภาพในด้าน กำลังกาย ความว่องไว ความมีปฏิภาณไหวพริบเท่านั้น แต่มุ่งฝึกฝนจิตใจให้สุขภาพ และมีศีลธรรมอันดีด้วย

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ที่มีแรงจูงใจด้านนี้ ระดับมาก ร้อยละ 47.01 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.23 ตัวแปรย่อยที่นักเรียนชายเลือกมากที่สุด คือ มีโอกาสได้รับการบรรจุเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬามวยไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ได้เล็งเห็นว่า กีฬามวยไทย เมื่อฝึกซ้อมเพียงพอ ทักษะต่าง ๆ ก็พัฒนาขึ้น กลายเป็นนักมวยไทยที่มีคนรู้จัก มีการจัดการแข่งขันมวยไทยขึ้น นักเรียนเหล่านี้ก็สามารถเข้าแข่งขัน หารายได้ให้กับตัวเอง เพื่อเป็นทุนการศึกษา และให้ครอบครัวไว้ใช้จ่าย ถ้าเป็นนักกีฬามวยไทยที่มีชื่อเสียงแล้ว ก็จะมีรายได้และผลประโยชน์ จากหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน มีการส่งเสริมให้บรรจุทำงาน ในหน่วยงานต่าง ๆ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ถ้านักเรียนที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ฝึกซ้อมและพัฒนาฝีมือขึ้นเรื่อย ๆ และมีการแข่งขัน มีประสบการณ์และพัฒนาสู่ความมีชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ก็จะมีตามมาด้วย ดังตัวอย่างนักกีฬามวยไทยที่ได้ทำการแข่งขันระดับชาติหลาย ๆ คน สอดคล้องกับ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 51 - 53) ที่ได้กล่าวถึง นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันว่า เมื่อมีการฝึกกีฬาก็ต้องมีการยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและระดับของหน้าที่การงาน ซึ่งสอดคล้องกับแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ที่มีแรงจูงใจด้านนี้ระดับมาก ร้อยละ 44.12 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.02 ตัวแปรย่อยที่นักเรียนชายเลือกมากที่สุดคือ อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม รองลงมาคือ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย ส่วนมากแล้วเป็นนักเรียนที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย 2 ปีขึ้นไป อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีประสบการณ์มากพอสมควร จึงได้พิจารณาถึงด้านเกียรติยศและชื่อเสียง โดยมุ่งถึงการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ การได้รับคำยกย่องชมเชยสอดคล้องกับ พระราชวรมุนี(2530: 77 - 78). ที่กล่าวว่า ความต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียงเป็นความต้องการของมนุษย์ ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือตัวเองและได้สอดคล้องกับ โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2523). ได้กล่าวไว้ว่า กีฬามวยไทย เป็นเจ้าแห่งศิลปะที่สะอาดบริสุทธิ์ และมหัศจรรย์ยิ่งเป็นเจ้าแห่งศาสตร์ของการต่อสู้ป้องกันตัว ทั้งเป็นวัฒนธรรมที่เป็นมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษมาสู่ลูกหลานไทย สมควรที่ชาวไทยจะได้ศึกษาฝึกฝนเพื่อสืบทอดมรดกไทยด้านนี้ให้คงอยู่กับลูกหลานไทยต่อไปและช่วยกันปกป้องรักษา ไม่ใช่กีฬาเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมประเพณี อันดีงาม

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ที่มีแรงจูงใจด้านนี้ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.99 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.64 ตัวแปรย่อยที่นักเรียนชายเลือกมากที่สุดคือ เป็นนักกีฬาที่ได้ ได้รับความนิยม มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย ยิ่งฝึกระยะเวลาานานๆ การพัฒนาทักษะฝีมือดีขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่ฝึก 1-2 ปี และ 2 ปีขึ้นไป นักเรียนมุ่งหวังถึงโอกาสและอนาคตที่ดี ซึ่งมีความสำคัญกับตนเองและบุคคลรอบข้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของดนัย ยาหอม(2538: 89). เรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก มีข้อความสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะกีฬาให้สูงขึ้นเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนและบุคคลทั่วไปเห็นคุณค่าของกีฬามวยไทยและกีฬามวยไทยยังเป็นศิลปะป้องกันตัว
2. ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย ควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อจัดวางแผนและดำเนินการพัฒนาให้กีฬามวยไทยเจริญก้าวหน้าต่อไป
3. ควรส่งเสริมการสอนกีฬามวยไทยให้แก่เยาวชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทย
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยไทยของนักเรียนระดับอื่น
3. ควรทำการวิจัยแรงจูงใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2530). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬากอล์ฟ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัสเดช อุลิต. (2528). *มวยไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประสานมิตร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- दनัย ยากอม. (2538). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพจน์. (2529). *หลักการฝึกกีฬาวัยน้ำ*. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระราชวรมนี. (2530). *ปรัชญาการศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กรมศาสนากระทรวงศึกษาธิการ .
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มงคล คำเมือง. (2532). *การศึกษาเกี่ยวกับกีฬามวยไทย*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.บ. สาขาพลศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โยธิน ศันสนยุท. (2531). *เอกสารคำสอนจิตวิทยา*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขณา สรวิวัฒน์ (2530). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม – ธันวาคม) *บทบาทของจิตวิทยาการศึกษาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา วารสารจิตวิทยาการศึกษา*. 2524 : 47.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดช. (2529). *จิตวิทยาทั่วไป*. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์. (2543). สมบัติเมืองเพชรบูรณ์ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : แสงสว่าง
การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). ศิลปะมวยไทย.
- สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทน์ไทย. (2541). จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎี
สู่การปฏิบัติ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์เอม. (2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2531). เอกสารประกอบการสอนวิชา จด 101 จิตวิทยาเบื้องต้น.
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการกีฬา.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสือกูเซา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
อบรม สีนภบาล. (ม.ป.ป.) รวมทฤษฎีจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อร่าม ตั้งใจ. (ม.ป.ป.) การฝึกสมรรถภาพทางกาย. ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา
การกีฬาแห่งประเทศไทย. อัดสำเนา.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทตันอ้อจำกัด.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). "Interpersonal Orientation and Motivational Differences
between Team and Individual Sport Participants," Dissertation Abstracts.
MA : Stephen F Austin State University.
- Frederick, Christina m. (1991). "An Investigation of The Relationships Among
Participation Motives Level of Level of Participation and Psychological
Outcomes in The Domain of Physical Activity," Dissertation Abstracts.
Phd : The University of Rochester.
- Hilgard, Ernest R. (1962). "Introduction to Psychology." New York : Har Court,
Brace World Inc.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and personality*. 2ed ed. New York :
Harper & Row,

- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). *"Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation)"* Dissertation Abstracts. Phd. Syracuse University. p.3842.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994). *"An Exploration of The Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables In Physical Education,"* Dissertation Abstracts. Phd. University of South Carolina.
- Willis, Joe D and others. (1982). *"The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness,"* ERIC 1982 ED217021.
- White, Matha Lillian. (1990). *"A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes),"* Dissertation Abstracts. Phd. University of Georgia.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย
 ชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจอื่นๆที่มีส่วนทำให้เลือกฝึกกีฬามวยไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ด้านหน้าข้อความหรือเติมข้อความ
 ตามความเป็นจริง

1. ระดับชั้น

- () มัธยมศึกษาปีที่ 4
- () มัธยมศึกษาปีที่ 5
- () มัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ท่านเลือกฝึกกีฬามวยไทยมาเป็นเวลานานเท่าใด

- () ต่ำกว่า 1 ปี
- () 1 – 2 ปี
- () 2 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่าง ๆ ในตารางในหน้าถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกฝึกกีฬามวยไทย อยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดย

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬามวยไทย					
2. ชอบฝึกทักษะกีฬามวยไทย					
3. เห็นว่าทักษะกีฬามวยไทยใช้ป้องกันตัวได้					
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะของกีฬามวยไทย					
5. เชื่อว่าฝึกกีฬามวยไทยได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ					
6. ผู้มีประสบการณ์เห็นว่ามีความถนัดจึงแนะนำให้เล่น					
7. ชอบศิลปะการต่อสู้ของกีฬามวยไทย					
8. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬามวยไทย					
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬามวยไทย					
10. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึกทักษะมวยไทยได้ดี					
11. ชอบความท้าทายในการฝึกกีฬามวยไทย					
12. ต้องการมีเพื่อน					

แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬามวยไทยทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี					
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นที่เป็นการออกกำลังกาย					
3. ต้องการออกกำลังกายในรูปแบบของเกมที่ทำหาย					
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อเอาไว้ใช้ป้องกันตัว					
5. ต้องการพัฒนาร่างกายและจิตใจให้แข็งแรงเต็มที่					
6. อยากมีรูปร่างได้สัดส่วน					
7. ต้องการพัฒนาความมั่นใจในตัวเอง					
8. อยากมีจิตใจแน่วแน่ มีสมาธิมั่นคง					
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ					
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้สำหรับการออกกำลังกาย					

แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
2. มีเงินตอบแทนในขณะที่ฝึกซ้อมและเดินทางไปแข่งขัน					
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา					
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬามวยไทย					
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน					
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญในระดับชาติ					
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน					
8. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าร่วมการแข่งขันมวยอาชีพ					

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ					
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ					
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาดาวเด่นทีมชาติได้ง่าย กว่ากีฬาประเภทอื่น					
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม					
6. ต้องการได้รับค่าตอบแทนชมเชย					
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า					

แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมมาก					
2. มีโอกาสในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น					
3. มีโอกาสทำงานเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา					
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม					
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก					
6. มีคนเลือกเล่นน้อย					
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี					
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่นที่มีส่วนทำให้ท่านเลือกฝึกกีฬามวยไทย

.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์วันจักร กองพรหม

อาจารย์ 2 ระดับ 7

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นายสมนึก บุญนาค
วัน เดือน ปีเกิด	19 สิงหาคม 2504
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบูรณ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	187/3 หมู่ 4 ตำบลหนองไผ่ อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ 67140
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนหนองไผ่ ตำบลหนองไผ่ อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ 67140
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2514	ประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยคันทา อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2517	ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านดงขวาง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2520	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2524	ประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง ปก.ศ. สูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. 2527	การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ